Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român

Ieri, 8 iulie a.c., s-au deschis lucrările plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

La lucrările plenarei participă, ca invitați, șefi ai secțiilor Comitetului Central al Partidului Comunist Român, membrii Colegiului Central de partid, miniștri și conducători ai unor instituții centrale de stat, redactori-șefi ai presei centrale.

ÎN PAG. III-A:
BRIGADA „SCÎNTEII TINERETULUI"
● N. COȘOVEANU,
● I. TRONAC,
● C. CIOBOATĂ,
TRANSMITE:
VARA FIERBINTE A ȘANTIERELOR

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6575 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 9 IULIE 1970

ÎNCHEIEREA VIZITEI DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI GUVERNAMENTALE A UNIUNII SOVIETICE

Plecarea spre Moscova

La încheierea vizitei oficiale de prietenie în țara noastră a delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice, bucureștenii și-au exprimat din nou sentimentele de stimă tovărășească, pe care poporul român și poporul sovietic și le nutresc reciproc.

De-a lungul magistralelor străbătute de cortegiul de mașini ce se îndrepta spre aeroport, zeci de mii de cetățeni ai Capitalei au salutat cu căldură pe oaspeți.

Dintr-o mașină deschisă, tovarășii Alexei Nikolaevici Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., și Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., răspund aclamațiilor mulțimii.

La aeroport au venit, pentru a ura drum bun membrilor delegației sovietice, tovarășii Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Ilie Verdeț, Emil Drăgănescu, Janos Fazekaș, Dumitru Popa, Leonte Răutu, Iosif Banc, Mihai Gere, Ion Ioniță, precum și Mihai Marinescu și Ion Pățan, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Vasile Vlad, șeful secției relații externe a C.C. al P.C.R., Teodor Marinescu, ambasadorul României în Uniunea Sovietică.

Erau prezenți A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, care a făcut parte din delegația sovietică, precum și șefi de misiuni diplomatice acreditați în România.

Tovarășul A. N. Kosighin împreună cu tovarășul Ion Gheorghe Maurer trec în revistă garda de onoare.

Membrii delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice își iau rămas bun de la șefii misiunilor diplomatice, de la persoanele oficiale române aflate pe aeroport.

De pe podiumul amenajat pe aeroport, A. N. Kosighin rostește un cuvint de rămas bun.

(Continuare în pag. a V-a)

COMUNICAT

cu privire la vizita delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice în Republica Socialistă România

Ca urmare a înțelegerii dintre Comitetele Centrale ale Partidului Comunist Român și Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și dintre guvernele Republicii Socialiste România și Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, în perioada 6 — 8 iulie 1970 a făcut o vizită oficială de prietenie în Republica Socialistă România delegația de partid și guvernamentală a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, în frunte cu președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., membru al Biroului Politic al Comitetului Central al P.C.U.S., A. N. Kosighin. În cursul vizitei a fost semnat noul Tratat româno-sovietic de prietenie, colaborare și asistență mutuală.

Delegația de partid și guvernamentală a Uniunii Sovietice a fost primită de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, cu care a avut o convorbire sinceră, tovărășească.

Delegația sovietică a avut întîlniri cu oameni ai muncii din București și Ploiești, a vizitat Rafinăria, Combinatul petrochimic „Brazi" și Uzina de utilaj petrolier „1 Mai".

Oaspeților sovietici li s-a făcut pretutindeni o primire caldă, prietenească — expresie vie a sentimentelor frățești care leagă popoarele celor două țări.

Între delegațiile de partid și guvernamentale ale Republicii Socialiste România și U.R.S.S. au avut loc tratative care au decurs într-o atmosferă tovărășească, în spiritul înțelegerii reciproce. Delegațiile s-au informat despre construcția socialistă și comunistă în țările lor, au examinat stadiul actual al relațiilor româno-sovietice, căile de dezvoltare în continuare a acestora și au făcut un schimb de păreri cu privire la probleme internaționale actuale.

La tratative au participat:

Din partea română — Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Corneliu Mănescu, membru al C.C. al P.C.R., ministrul afacerilor externe, Vasile Vlad, membru supleant al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., și Teodor Marinescu, membru al C.C. al P.C.R., ambasadorul României în U.R.S.S.

Din partea sovietică — A. N. Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., M. A. Suslov, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.U.S., A. A. Gromîko, membru al C.C. al P.C.U.S., ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., K. V. Rusakov, membru al

(Continuare în pag. a VI-a)

MECANIZATORII ÎN „BĂTĂLIA PÎINII"

Am intrat în luna lui cuptor și secerișul este lucrarea ce polarizează activitatea tuturor sătenilor, hotărîți să strîngă, fără vreo pierdere, prima recoltă a anului.

Citim aceasta pe chipul și în gestul celor care, sfidînd dogoarea zilelor acestea, i-am întîlnit în lanurile de la Domnești și Vîrteju, de la Măgurele, Bragadiru și Dragomirești, de la Chitila, Dudu, Chiajna, oriunde ne-am oprit în „șantierul I.M.A. Ciorogîrla" întins pe nu mai puțin de 153 kilometri pătrați. Oameni sînt puțini, pentru că prea mulți nici n-ar avea ce face. O combină bine pusă la punct, așa cum este fiecare din cele 95 aflate în dotarea celor de la Ciorogîrla, înlocuiește munca a peste 50 de secerători. Dar fiecare dintre cei care se află acum aici lucrează cu maximă dăruire. Cu gîndul la noua recoltă, la pîinea ce se vrea mai gustoasă, mai mare, oamenii se îndoaie de mijloc în fața și a ultimului spic rămas, nu se știe cum, dincolo de rabatorul combinelor, sau de vîrful secerei. La Domnești, unde media primelor trei zile de activitate neîntreruptă oscilează în jurul a 3 000 kilograme grîu la hectar, am discutat cu cel mai în vîrstă și cu cel mai tînăr membru cooperator, întîlniți la combine. Praful le albise pălăriile cu cordea și boruri largi. S-au recomandat simplu: Dumitru Constantin, celălalt Vasile Gheorghiu. Primul e și președinte al cooperativei agricole. Celălalt este utecist. „Ritm", „fără pierderi", „producții record", „dăruire" erau cuvinte ce reveneau adesea în conversație și, fiecare, convingător, susținut prin cifre, prin fapte semnificative. Transcriem din bloc-notes: ne-am pregătit pînă în cel mai mic amănunt. 113 oameni se ocupă în exclusivitate de grîu. Deși în imediata apropiere a Capitalei, tineretul predomină. 1 400 de saci, fără defecte, sînt aduși în fiecare dimineață în marginea lanului. 300 de elevi de la școlile comunei „mărșăluiesc" zilnic în urma combinelor pentru a recupera ceea ce a scăpat combinerilor Marin Damian, Stan Berbecaru, Dumitru Nicolae, Ștefan Tălpășescu și celorlalți. Și iarăși o cifră: 1 110. Aceasta reprezintă cantitatea de grîu strînsă de elevi. O pîine suficientă pentru a hrăni, pe timp de un sezon, copiii ce frecventează grădinița din comună.

Părăsim iarăși șoseaua. Călătorim mai mult printre lanurile de grîu. La volan e înimosul inginer Victor Neagu. Într-un continuu dialog cu Teodor Comănescu, secretarul comitetului U.T.C. coordonator, ni-i prezintă pe tineri. Reținem că, acum, la confluența cele două campanii, bilanțul muncii este cît se poate de dens. Inițiativa **„secția cu cele mai bune rezultate"** a găsit aderență printre tinerii întreprinderii. 80 dintre ei, excepție făcînd doar 8, și-au depășit considerabil sarcinile la zi, Constantin Petre fiind unanim considerat cel mai bun dintre

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN PAG. A IV-A
● Cronica literară — Lampa lui Diogene printre tinerii poeți
ÎN PAG. A V-A
SPORT

Spicul ca trestia și bobul...

Foto: ION CUCU

DIRECȚIILE ȘI PERSPECTIVELE DEZVOLTĂRII PRINCIPALELOR RAMURI INDUSTRIALE

dr. GH. TOMESCU

În ampla operă de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate, creșterea necontenită a industriei este indubitabil legată de perfecționarea structurii acesteia, de dezvoltarea și modelarea principalelor ramuri industriale. „Trăsătura de bază a dezvoltării industriei noastre în perioada următoare — se arată în Directivele Congresului al X-lea al P.C.R. — va fi îmbunătățirea structurii sale, creșterea accentuată a unor ramuri moderne, strîns legate de progresul tehnico-științific contemporan, pentru a se asigura valorificarea superioară a resurselor materiale și a capacității tehnice a forței de muncă, ridicarea productivității muncii sociale".

Expresia elocventă a înnoirilor petrecute în economie, ca rezultat al politicii de industrializare urmată cu neabătută consecvență de partid, o constituie transformarea industriei în ramura conducătoare a economiei naționale, participarea ei într-o măsură tot mai mare la crearea venitului național. Dacă în 1938 ponderea industriei la crearea venitului național era de 30,8 la sută, în prezent ea se ridică la peste 55 la sută.

În concepția Partidului Comunist Român, industrializarea nu înseamnă doar o simplă creștere a producției industriale, o însumare a ramurilor și subramurilor industriale, ci un vast program care să ducă împreună cu dezvoltarea celorlalte ramuri ale economiei naționale și îndeosebi

(Continuare în pag. a III-a)

Cartea românească

de ZAHARIA STANCU

Acum cîteva zile am citit în revista „Luceafărul" un articol intitulat „Editura Cartea Românească" și semnat de cunoscutul și mult prețuitul nostru prozator Marin Preda. Bineînțeles că, deși știam mai dinainte despre ce este vorba, l-am parcurs cu interes și cu plăcere. Iată că, datorită marii înțelegeri pe care partidul nostru o are pentru literatură, încă una din arzătoarele năzuințe ale scriitorilor a fost împlinită: Uniunea Scriitorilor a căpătat autorizația să întemeieze o editură a sa. Editura Uniunii Scriitorilor a fost deci întemeiată și numită „Cartea Românească". Ca director al editurii a fost desemnat Marin Preda. A fost fericit ales numele editurii. A fost, de asemenea, fericit ales și directorul editurii. Sînt pe deplin încredințat că alegerea făcută de Biroul Uniunii va da roadele așteptate atît de scriitori cît și de publicul larg care urmărește cu atenție și dragoste mișcarea noastră literară, continua ei dezvoltare.

În articolul său din „Luceafărul", directorul tinerei edituri își înfățișează programul. De la prima aruncătură de ochi se vede cu claritate drumul pe care tînăra editură a și pornit-o, ținta către care ea se îndreaptă cu pricepere și înțelepciune, fără pripeală.

A mai fost odată în București o editură care s-a chemat „Cartea Românească" și care a activat cu succes între cele două războaie mondiale și chiar un scurt timp după. La această editură și-a tipărit cele mai bune dintre cărțile sale Mihail Sadoveanu. Aici au apărut în primă ediție „Ion", „Pădurea spînzuraților", „Ciuleandra", „Crăișorul", „Adam și Eva" și alte cărți nepieritoare ale lui Liviu Rebreanu. Vechea „Carte Românească" l-a lansat cu „Vedenia" pe Gib. Mihăescu. După debutul său tineresc cu „Ulița copilăriei" la „Cultura Națională" la vechea „Carte Românească" și-a tipărit și retipărit aproape toate cărțile sale, regretatul Ionel Teodoreanu. Dar fecundul Cezar Petrescu unde, dacă nu la „Cartea Românească" și-a tipărit cărțile scrise de el în anii tineri? Ion Pilat, Adrian Maniu, Demostene Botez și încă mulți alți scriitori la „Cartea Românească" au început să publice și unii dintre ei la „Cartea Românească" au și sfîrșit.

Noi, scriitorii altădată tineri, la „Cartea Românească" ne întîlneam seară de seară. Aflam de la vînzători ce cărți noi au mai apărut, ce cărți noi vor mai apare. Librăria editurii era unul din locurile de întîlnire ale scriitorilor. Eram puțini, săraci ca lov, însuflețiți însă de înalte idealuri. Ne iubeam și ne stimam unii pe alții. Știam că în literatură e loc pentru orice talent și dacă uneori ne mai certam o făceam în glumă. Supărarea ținea o seară, cel mult două. Ne întîlneam la „Cartea Românească", vorbeam despre munca noastră literară și speram că într-o zi mai apropiată sau mai depărtată vom fi și noi tipăriți, editați de această casă de încredere care se chema — ca și noua noastră editură, — „Cartea Românească". Unora li s-au împlinit dorințele, altora nu.

Acum lucrurile s-au schimbat. Editura „Cartea Românească" a Uniunii Scriitorilor și-a deschis larg porțile pentru toate adevăratele talente, pentru vîrstnici ca și pentru tineri, ba chiar pentru foarte tineri. Directorul editurii noastre este un scriitor. A fost bucuros văzînd cum un editor sau altul i-a tipărit cărțile. Acum colegul și tovarășul nostru Marin Preda gustă o bucurie nouă, — aceea de a vedea că editura, a cărei conducere o are, lansează săptămînă de săptămînă cărți bune, cărți frumoase, cărți pline de clocotul vieții contemporane.

Am pe masa de lucru, într-un colț, primele cărți ale editurii noastre. Le mîngîi cu dragoste ca și cum pe toate le-aș fi scris eu, le mîngîi ca pe niște ființe vii, nepieritoare.

S-ar putea ca unele dintre aceste cărți să fie într-adevăr nemuritoare.

Să fie într-un ceas bun, tovarășe Marin Preda.

DINCOLO DE PORȚILE CASELOR DE COPII

Dacă în trecut instituțiile de ocrotire a copiilor rămași fără familie, de pildă, se susțineau mai ales de pe urma sentimentelor „filantropice" ale celor avuți, în condițiile orînduirii noastre, statul a preluat în întregime grija întreținerii, educării și încadrării sociale nu numai a copiilor orfani, ci și a celor care: fiind deficienți, au nevoie de o îngrijire specială ce nu le poate fi asigurată în familie; a căror dezvoltare fizică, morală, intelectuală ori a căror sănătate este primejduită în familie; au săvîrșit fapte ce contravin legilor țării, sau sînt expuși să săvîrșească asemenea fapte. Ridicarea ocrotirii minorilor la rangul unei probleme de stat — a figurat și pe ordinea de zi a ultimei sesiuni a Marii Adunări Naționale care a adoptat Legea privind regimul ocrotirii unor categorii de minori — vorbește de la sine despre grija existentă astăzi, la noi, pentru destinele copiilor lipsiți, dintr-un motiv sau altul, de îngrijirea părintească. Se alocă fonduri uriașe pentru întreținerea, instruirea și educarea acestor copii (este de-ajuns să amintim că numai pentru un singur copil de vîrstă școlară anual se cheltuiesc aproape 10 000 lei iar în prezent se află în grija statului aproape 18 000 de copii de vîrstă școlară); numeroase ministere, instituții centrale, organizații obștești își unesc eforturile încercînd să acopere pentru toți copiii și pentru fiecare în parte, ceea ce de drept, ar fi căzut în sarcina părinților.

În raidul întreprins prin cîteva case ale copilului din Capitală, ne-am propus — urmărind procesul de pregătire pentru viață a minorilor în cauză — să descoperim încărcătura umană pe care o capătă fiecare leu cheltuit, disponibilitățile de căldură și afectivitate de care pot beneficia, capacitatea instituțiilor de ocrotire de a atenua lipsa ambianței casei părintești.

O FAMILIE CU 200 DE COPII

Cu aceste gînduri am pășit pe poarta Casei de copii nr. 6, rezervată în exclusivitate fetelor. O primă impresie plăcută îți lasă parcul frumos ce împrejmuiește clădirea. Dar și clădirea, la origine special destinată unei asemenea instituții, modernizată și îngrijită, merită aprecieri. Cu atît mai mult cu cît curățenia, plantele decorative, tablourile și fotografiile, perdelele și covoarele o fac intimă și primitoare.

Departe de mine intenția de a înfățișa un tablou idilic, dar această instituție are într-adevăr ceva de casă părintească, cu farmecul și cusururile ei, datorate, deopotrivă, exigenței dusă pînă la pedanterie, ca și unor slăbiciuni etern omenești. De fapt, casa, așa cum se întîmplă de obicei, a împrumutat personalitatea „capului fa-

MARIETA VIDRAȘCU

(Continuare în pag. a IV-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

UN DOSAR RESTITUIT PENTRU COMPLETĂRI

Cînd în toamna anului trecut Dumitru I. Stan, țăran cooperatist din comuna Dideși-Teleorman și-a înscris fiica în clasa IX-a la Școala generală de 10 ani ce funcționează în Scrioaștea, o altă comună apropiată, s-a bucurat. Pe de o parte, fata avea să învețe carte mai multă — iar pe de alta, l-a întîlnit aici pe tînărul Florea C. Florea, consătean din Dideși, care era chiar directorul școlii.

De cite ori de-a lungul zilelor îl mînau drumurile spre Roșiori sau Alexandria, Dumitru I. Stan nu uita să se abată prin curtea școlii, să-și vadă fiica.

Într-o zi însă, prin luna martie 1970, venind din nou la școală și așteptînd ca de obicei recreația mare, a observat că fata lui lipsește din curte.

NICOLAE NASTA

(Continuare în pag. II-a)

Studenții Facultății de comerț, din cadrul Academiei de Studii Economice București, la muncă patriotică la Fabrica de cărămizi „7 Noiembrie"

Foto : ST. PETRE TERZI

STIMAȚI COLEGI

Vă înștiințăm pe această cale că, între 20 iulie — 10 august 1970 va funcționa în noul local al Institutului de Arhitectură „Ion Mincu" din București „Expoziția internațională Minitehnicus 1970". Această expoziție reprezintă finalizarea concursului tradițional de construcții tehnice ale copiilor — Minitehnicus inițiat de revista noastră.

Expoziția va cuprinde realizări ale copiilor în domeniul electrotehnicii, electronicii, radio, modelism etc...

Pentru orientarea dv. vă prezentăm următorul program :

— Joi, 16 iulie orele 9 va avea loc jurizarea cu public, a aero, navo racheto și automodelelor la baza experimentală a Federației de modelism — Băneasa.

— Vineri 17 și sîmbătă 18 iulie începînd de la orele 10.00, va avea loc jurizarea construcțiilor din domeniul electrotehnicii, radio și cibernetică, chiar în localul expoziției. Accesul presei va fi liber.

— Duminică 20 iulie, orele 10 dimineața în prezența participanților la conferința internațională pe tema „Copilul în fața realizărilor științei și tehnicii contemporane", va avea loc vernisajul expoziției.

Vizionarea expoziției va fi deschisă publicului în fiecare zi între orele 10—18. În cadrul expoziției va funcționa un birou de presă care va pune la dispoziția ziariștilor informații scrise, material fotografic, informații verbale etc...

Vă așteptăm să ne vizitați.

Cu salutări colegiale

REDACȚIA „CUTEZĂTORII"

OLIMPIADA INTERNAȚIONALĂ DE MATEMATICĂ — EDIȚIA A XII-A LA BUDAPESTA

Lotul nostru de elevi matematicieni pleacă astăzi la Budapesta pentru a participa la cea de-a XII-a ediție a Olimpiadei internaționale de matematică. Cei mai buni matematicieni, care s-au detașat la concursul național de matematică, după o probă de baraj, au fost aleși să reprezinte școala matematică la întrecerea internațională a elevilor. Grupul este format din elevii **Barbu Berceanu, Doru Ștefănescu, Dan Ștefănescu, Dan Schwartz, Vasile Radu** — București, **Dragoș Popescu** — Giurgiu, **Alexandru Dimcea** — Constanța, **Radu Gologan** — Brașov.

Să le urăm succes și trofee de laureați ai științei matematice.

LABORATOARELE LUMII TRANSMIT:

CURSE CĂTRE ZERO ABSOLUT...

Recent, în laboratoarele Universității tehnice din Helsinki s-a stabilit un nou record în domeniul temperaturilor joase. Cercetătorii finlandezi au realizat o temperatură de **0,0006** grade deasupra lui zero absolut. Recordul precedent era obținut de cîțiva ani de către cercetătorii Universității din California care reușiseră să se apropie la numai 0,00085 grade de zero absolut. Cercetările pe care le întreprind numeroși specialiști în domeniul temperaturilor ultrajoase prezintă un interes tehnic cu totul deosebit.

TONE DE DIAMANTE

Oamenii de știință de la Universitatea din Bristol sînt de părere că la adîncimea de aproximativ 350 de kilometri sub scoarța pămîntului se află un imens resort de diamante. Stratul diamantifer, care, conform ipotezei cercetătorilor britanici, ar înconjura miezul Terrei, și-ar datora existența mișcărilor de convecție care se desfășoară în interiorul pămîntului și acumulării de particule de carbon la această adîncime. Temperatura și presiunea ridicată care există aici ar produce trecerea carbonului în diamant. Conform aceleiași ipoteze, cantitatea de diamante de la acest nivel ar fi considerabilă, atingînd aproximativ 1% din masa stratului respectiv.

P. I.

20 DE ZILE ÎN AMFITEATRELE MUNCII PATRIOTICE

La tînăra universitate craioveană, sesiunea examenelor de vară s-a încheiat de cîteva zile. Bilanțul activității anului de studiu este îmbucurător : numărul integraliștilor depășește cu mult pe cel al anului trecut. Dar nu despre acest deosebit de important moment ne propunem să vorbim în rîndurile ce urmează, ci despre un altul. Încercăm un reportaj-bliț la acel eveniment studențesc, consacrat de acum, ce are puterea reliefării pregnante a înaltelor însușiri ce domină biografiile unei întregi generații: cutezanța și participarea socială, hărnicia și dăruirea, recunoștința pentru condițiile deosebit de bune pentru studiul ce le-au fost create. Evenimentul acesta, aici, la Craiova, a însemnat îmbrăcarea uniformelor albastre ale muncii patriotice de către 850 de studenți ce s-au îndreptat sîmbătă și duminică spre unități agricole și economice din județ unde, timp de 20 de zile vor participa activ la recoltatul grîului, fructelor și legumelor, la realizarea celor peste un milion și jumătate de cărămizi cu care Doljul s-a înscris în angajamentul reconstrucției.

De fapt, studenții craioveni au pornit acum pentru a doua oară în acest an către șantierele activității de producție. Prima dată s-a întîmplat la sfîrșitul lunii mai cînd, timp de aproape 10 zile au lucrat cu un de nedescris entuziasm la înălțarea digurilor ce aveau să ferească pămînturile de revărsarea Dunării ajunse la cote nemaicunoscute altă dată. Acum ca și atunci, Ion Petria, Ilie Grădănescu, Gheorghe Zamfir, Sabin Dănescu, Gheorghe Popescu, Aurel Diaconescu, Dan Stoichițoiu, Petre Avram cu o ținută firească s-au urcat în autobuze, s-au deplasat acolo unde nevoile producției impuneau prezența umărului lor harnic, entuziast, tineresc.

La fermele agricole de la I.A.S. Coești, Răbănești, Moțăței și Segarcea, ființează de sîmbătă taberele studențești: la complexele zootehnice Cerătul și Brădești, la Fabrica de cărămizi Mofleni, de duminică. Tovarășul *Iulian Baicu*, secretar al Comitetului județean Dolj al U.T.C. ne-a prezentat aseară bilanțul primelor zile de muncă : *aproape trei vagoane de legume strînse din cîmp și trimise pieții, un vagon și jumătate de fructe ; au fost confecționate circa 30 000 de cărămizi.* Este un prim și încurajator bilanț. O floare în buchetul de realizări cu care studențimea, tineretul patriei s-a angajat să contribuie la ștergerea rapidă a urmelor calamității din primăvara acestui an, la dezvoltarea și întărirea țării.

GH. BRAD

Vitrina B.T.T.

...Orchestra atacă ultimul șlagăr. Perechile se lansează pe pista de dans, în timp ce la măsuțele din bar, băuturile răcoritoare își vădesc aromele și savoarea. O seară plăcută, atractivă, interesantă...

UNDE ? CÎND ? La „Student-clubul" din Capitală, în prezența unui grup de tineri turiști de peste hotare și a unor tineri și studenți români, a bătut gongul începerii unor interesante programe ce sînt prezentate aici în fiecare seară de către Biroul de Turism pentru Tineret. Programul atractiv, tineresc este susținut de către ansamblul folcloric „Doina" și de către grupul vocal-instrumental „Dinacord", formații ce activează în cadrul Casei de cultură a studenților bucureșteni.

DRUMEȚIND PRIN ALBA

Rîurile s-au retras în matcă și acum stau liniștite. Viața pulsează din nou. Se munceește înzecit, însutit. Soarele este mai darnic iar obiectivele turistice ale județului Alba sînt căutate cu mai multă insistență.

Cine nu cunoaște **Peștera Scărișoara, masivul Detunata, Poiana Narciselor, Valea Frumoasei, lacul Iezer, Cetatea și complexul muzeistic, cetățile de la Căpîlna, Cilnic, Girbova, Aiud, Tăuți,** ne spune tov. IOAN LASLĂU, prim secretar al Comitetului județean Alba al U.T.C., vin să le viziteze. Cei ce le cunosc vin să revadă locuri atît de îndrăgite în care sălășluiesc urme ale istoriei neamului nostru. Anul '70 se anunță bogat pentru amatorii de drumeții.

— Există un mare interes pentru excursii. În 1969 au fost trimiși în tabere 50 de tineri, anul acesta numărul a ajuns la 200. Peste 300 de tineri vor merge în excursii peste hotare. Primele grupuri au plecat, unele la mare, altele în R.D.G., R.P. Bulgaria, Iugoslavia etc.

— Deci sînteți în plin sezon turistic.

— Cu drumeții, excursii de scurtă durată, cicloturism, excursii tematice. 39 000 de tineri vor participa la excursiile organizate la sfîrșit de săptămînă, 14 000 la cele în afara județului. A devenit o obișnuință ca o dată cu excursiile respective (cum au fost cele la obiectivele istorice, economice, Întreprinderea metalurgică Aiud, Exploatarea minieră de sare de la Ocna Mureș, Muzeul Unirii din Alba Iulia, teiul lui Eminescu din Blaj etc) să aibă loc activități în aer liber, concursuri, jocuri sportive etc.

— În genere activitățile sînt atractive, dar care credeți că au plăcut în mod deosebit ?

— Mai dificil de ales, dar cred că cel mai mult au impresionat acțiunile „Pe urmele lui Bălcescu în Apuseni" și „Pe urmele exploratorului român Emil Racoviță", prima organizată la Cîmpeni, cealaltă în municipiul Alba Iulia.

— Și perspectivele ?

— Se-nscriu „la ordinea zilei" : amenajarea unor campinguri, condiții cît mai bune pentru cei ce ne vizitează județul, pentru harnicul și încercatul nostru tineret.

VERA RADU

ITINERAR BUZOIAN

Amatorilor de drumeții, buzoienii le adresează invitația de a vizita : Băile Sirlu, Monteoru-Rm. Sărat, pădurea Spătaru, mănăstirile Ciolanu și Rătești, să urce cu pas voinicesc pe vîrful Penteleu. Sau dacă vor să se odihnească o pot face în taberele de la Băile Sirlu și Arbănași.

Tinerii din județ vor participa în această vară la circuitul României zona sud-vestică, vor vizita Belgradul, Valea Prahovei, Valea Oltului, Valea Buzăului. În agenda turistică mai sînt înscrise excursii în nordul Moldovei, pe litoral, la Porțile de Fier ș.a., bineînțeles, în frumoasa noastră Capitală.

C. BUZOIANU

ITINERAR FOLCLORIC

În casa din Strada Lungă nr. 8, din Rădăuți, cuptorul bătrînesc aduce a piesă de muzeu. Constantin Colibaba este plecat la pescuit. I-am privit operele ieșite de curînd din foc. În Negrilești (Vrancea), poeta populară Stanca Păun — pe aici i se cîntă, fără a fi cunoscut autorul, cîntecele — scria „chiar și pe coaja de mestecăn cu care aprindeam focul" Acum cinci ani, cînd împlinea 65, Aurel Petrișor a scrijelat și el, pentru prima oară, în coaja unui băț de alun, după care s-a impus ca sculptor original din Țara Moților. Mai bucuros se vede lădarul Gavril Goina din Budureasa (Bihor) umblînd după lemnul potrivit al pădurii. Iar ghidul cîntăreț Toader Dragoșa, cu ochii la octocentenarul gorun al lui Horia de la Țebea, ca și cum ar căuta spre cer, spune că după ce-și va pierde și ultima ramură, trunchiul, în coaja lui de beton, „va rămîne ca un bust"...

Pe un itinerar asemănător am surprins și semnele unei anume precocități. Nu vreau să spun doar că baladele Stancăi Păun le cîntă copiii negrileșteni. Nici că Iluța Ioan din Tășad (Bihor), la 13 ani neîmpliniți, spune și chiar scrie scrupulos cele auzite de la bunica sa, însinuînd, fără voie, aproape un paradox : „Cu Turca s-a umblat în fiecare an prin sat, dar acum doar pentru bunicii noștri, bunicile noastre și moșnegii satului a rămas ca o amintire de neuitat". Mai mult. Un „bătrîn" uită ceva dintr-un cîntec vechi, să zicem. Dar, pentru că, spunîndu-l cîndva, cînd nu uitase nimic, copilului său bunăoară, care îl memorase perfect, acesta din urmă îi poate fi mai de folos folcloristului în înregistrarea variantei autentice.

Începută din anii pionieriei, realizată cu concursul U.T.C., al U.A.S.R., prin cercurile de folclor universitare, prin Casele județene ale creației populare, culegerea folcloruui își anunță și pentru mai tîrziu perioade de înflorire.

Am trezit, într-un miez de noapte, un tînăr din Pietrani (Bihor). Și-a luat vioara (hîgheghe) și a început să cînte. Platoul unde îi este așezată căsuța a tresărit. La Vața de Jos (Județul Hunedoara) — cea din urmă nedeie a anului. Taraful cîntă „Țarina de la Abrud" și toți, inclusiv vilegiaturiștii, tresar. Jocul de doi, același dintotdeauna, rîndul primașilor nemaidisputat. Lume multă în parc, pe străzile stațiunii. Lume care tresare.

GH. ANCA

Pe platoul de filmare al cineclubului „Faur" de la Uzina „23 August" din București. Se pregătește o... supriză.

Foto : VICTOR COLONELU

AZI în librării

EDITURA „DACIA"-CLUJ
Ion Vlad : „Între analiză și sinteză", lei 6,25 ;
Mircea Zaciu : „Glose", lei 8,75.

EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ
D. Branga : „Jocuri și probleme distractive pentru pionieri", lei 3,80 ;
M. Rădășanu, I. Lașcu : „Dansuri populare din toată țara", lei 5,10.

CURSURI UNIVERSITARE
Teodorescu N., Olariu V : „Ecuațiile fizicii matematice", lei 23,10.
Al. Dima : „Antologie de literatura universală", vol I, lei 21,00 ;
Blum I : „Tehnologia combustibililor solizi — cocsificarea cărbunilor", lei 24,10 ;

EDITURA „ALBATROS"
Dorel Dorian : Ficțiuni pentru revolver și orchestră", lei 4,75 ;

EDITURA „STADION"
Mihai Bîra : „Schiul alpin", lei 8,00.

Noi inundații

În cursul nopții de marți spre miercuri, în JUDEȚUL DOLJ au căzut ploi torențiale, în numeroase localități înregistrîndu-se 40—120 litri pe metru pătrat. Ca urmare, apele unor pîrîuri au depășit cotele de inundații, afectînd obiective industriale, terenuri agricole și peste 30 de comune.

Terasamentul căii ferate între Tîmna și Prunișor, pe o lungime de 300 m, a fost spălat de apele pîrîului Hușnița, care au inundat complet stația C.F.R. Tîmna, scoțînd din funcțiune instalația de centralizare electrodinamică, precum și linia de contact pentru circulația locomotivelor electrice.

În comuna Ostroveni sînt inundate 42 de locuințe, 10 dintre ele fiind complet distruse. Tot aici se află sub apă 2 090 ha cultivate cu grîu, porumb, legume, vie, pășuni și fînețe. La Celaru sînt inundate casele a 200 familii, la Leu — 106 case, la Danet — 50, la Brabova — 40, la Terpezița și Breasta — cîte 18. În întregul județ au fost inundate culturile pe mai mult de 5 300 ha. De asemenea, timp de aproape șase ore, Întreprinderea de prefabricate din beton Craiova și-a întrerupt activitatea.

● Ploile abundente din noaptea de marți spre miercuri au provocat inundații și în JUDEȚUL MEHEDINȚI. Au fost distruse culturi de grîu, secară și orz, suprafețe însămînțate cu porumb, pășuni și fînețe. Pe șoselele care leagă Valea Almăjelului cu satele Corlățel și Bălăcița a fost întreruptă circulația ca urmare a distrugerii terasamentelor. Între Cujmir și Branișteș, datorită ruperii unui pod, viiturile de apă au afectat 11 locuințe din orașul Strehaia și din comunele Obîrșia-Cîmp și Hinova. Locuitorii au fost evacuați la timp.

● Comandamentul JUDEȚULUI NEAMȚ pentru apărarea împotriva calamităților naturale a întocmit bilanțul pierderilor provocate de valul de inundații din noaptea de 6 spre 7 iulie a.c. Potrivit datelor centralizate, au fost inundate, în localitățile Piatra Șoimului, Tazlău, Borlești, Cîndești, Roznov și Rediu, circa 200 de case — dintre care 30 distruse — iar 296 au fost afectate parțial. Au fost acoperite de ape circa 380 ha cultivate cu grîu și porumb, au pierit 4 bovine, 93 porcine și 1 100 de păsări. În aceeași noapte, au fost distruse sau avariate 14,5 km drumuri județene, comunale și forestiere, 23 km căi ferate înguste, 17 poduri și numeroase circuite telefonice. Importante pagube materiale s-au înregistrat la Fabrica de cherestea din Tazlău. Întrucît continuă să cadă ploi abundente, mai ales în zonele montane, organele locale de partid și de stat au luat măsuri de supraveghere a zonelor periclitate și de refacere a localităților care au avut de suferit.

● Ploile torențiale, căzute în ultimele 48 de ore PE TERITORIUL JUDEȚULUI BACĂU, au determinat creșterea nivelului unor rîuri, care, pe anumite porțiuni au depășit cu 2 m cotele de inundații. Într-o serie de localități, — situate în bazinele rîurilor Tazlău, Trotuș și Bistrița — apele au pătruns în case, distrugînd 6 locuințe și avariind grav alte 106.

VARĂ STUDENȚEASCĂ LA RÎMNICU VÎLCEA

În Rm. Vîlcea, frumosul municipiu de pe Olt au descins 100 de studenți de la Facultatea de filologie din București. Timp de 4 săptămîni îi vom găsi în grădinile I.A.S. Pentru ei Comitetul municipal Rm. Vîlcea al U.T.C. și Casa de cultură au organizat „Student-clubul" dotat cu televizor, magnetofon, jocuri distractive etc. În orele libere se organizează excursii la importante monumente de artă feudală din împrejurimi.

Prof. TRAIAN LUNGU

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema

ARGOMAN SUPER-DIABOLICUL : rulează la Sala Palatului (orele 17,15; 20,15), Luceafărul (orele 9; 11; 13; 17; 19; 21).

ACEASTĂ FEMEIE : rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30), București (orele 9,45; 11; 13,15; 16,15; 18,45; 21), Grădina Doina (ora 20,30).

DEPARTE ÎN APUS : rulează la Republica (orele 10; 12,30; 16; 18,30; 21).

FAMILIA TOT : rulează la Capitol (orele 9,15; 11,30) ; **ARMANDO. CALUL ALB** : (orele 14; 16,30; 18,45; 21).

OMUL CARE NU POATE FI ACUZAT : rulează la Central (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21).

CASTELUL CONDAMNAȚILOR : rulează la Lumina (orele 9,30—15,30 în continuare ; 18; 20,30).

DREPTUL DE A TE NAȘTE : rulează la Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Gloria (orele 9,30; 12; 14,30; 17; 19,30), Tomis (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30), Modern (orele 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30), Grădina Festival (ora 20,30), Grădina Tomis (ora 20,30).

STRĂINII : rulează la Favorit (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Stadionul Dinamo (ora 20,30).

FREDDY ȘI CÎNTECUL PRERERIEI : rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30 16; 18,30; 20,45), Giulești (orele 15,30; 18; 20,30).

VRĂJITORUL : rulează la Doina (orele 11,30; 13,45), **ASTĂ SEARĂ MĂ DISTREZ** : (orele 16; 18,15; 20,30).

PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE : rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).

SALARIUL GROAZEI : rulează la Feroviar (orele 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30), Excelsior (orele 9; 12; 15; 18; 21), Arenele Libertății (ora 20,45).

SUB SEMNUL LUI MONTE CRISTO : rulează la Grivița (orele 10,30; 13; 15,15; 20,30), Aurora (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19), Flamura (orele 11; 16, 18,15; 20,30), Grădina Aurora (ora 20,30).

AȘTEAPTĂ PÎNĂ SE ÎNTUNECĂ : rulează la Înfrățirea (orele 15,15; 17,45; 20), Progresul-Parc (ora 20,15).

ORAȘUL VISURILOR : rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

JURNALUL UNEI CAMERISTE : rulează la Buzești (orele 15,30; 18), **IUBITA LUI GRAMINIA** : (ora 20,30)

VÎNĂTORUL DE CĂPRIOARE : rulează la Dacia (orele 8,45—20,30 în continuare).

MARILE VACANȚE : rulează la Bucegi (orele 10; 16, 18,15), Grădina Bucegi (ora 20,30), Floreasca (orele 10; 15,30; 18; 20,30).

FEMEIA ÎNDĂRĂTNICĂ : rulează la Unirea (orele 15,30; 18), Grădina Unirea (ora 20,30).

UN CUIB DE NOBILI : rulează la Lira (ora 18).

DANSÎND SIRTAKI : rulează la Lira (ora 15,30) Grădina Lira (ora 20,30), Grădina Moșilor (ora 20,30).

STĂPÎN PE SITUAȚIE : rulează la Drumul Sării (orele 16; 18; 20).

RĂZBUNĂTORUL : rulează la Munca (orele 10; 16; 18; 20).

BĂNUIALA : rulează la Cotroceni (orele 15,30; 17,45; 20), Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

JOC DUBLU ÎN SERVICIUL SECRET : rulează la Vitan (orele 15,30; 18), Grădina Vitan (ora 20,30), Pacea (orele 15,45; 18; 20,15).

SUBIECT PENTRU O SCHIȚĂ : rulează la Viitorul (orele 16; 18; 20).

AFURISITUL DE BUNIC : rulează la Miorița (orele 11; 15; 17,30; 20).

24—25 NU SE ÎNAPOIAZĂ : rulează la Mosilor (orele 15,30; 18).

MISTERIOSUL X DIN COSMOS : rulează la Arta (orele 16; 18,30), Grădina Arta (ora 20,30), Volga (orele 16; 18,15; 20,30).

ACȚIUNEA „VULTURUL" : rulează la Crîngași (orele 15,30; 18; 20,15).

FERESTRELE TIMPULUI : rulează la Rahova (orele 15,30; 18).

URMĂRIREA : rulează la Grădina Rahova (ora 20,30).

MARI SUCCESE DE ODINIOARĂ (Un ciclu de filme) : rulează la Grădina Capitol (orele 20,15; 22,30).

AVENTURILE LUI TILL BUHOGLINDA : rulează la Cinemateca (Union) (orele 9; 11; 13) ; **ARTICOLUL 420** (ora 15,30); **DOMNUL RIPOIS** (ora 18,30); **FILME DE ANIMAȚIE „MAMAIA '70"** (ora 20,30).

CASTELUL CONDAMNAȚILOR: rulează la Progresul (orele 16,30; 18).

OPERAȚIUNEA LADY CHAPLIN : rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

Teatre

JOI, 9 IULIE 1970

Teatrul de Comedie (la Teatrul de vară „23 August"): MANDRAGORA — ora 20,30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (la Teatrul de vară „Herăstrău"): PURICELE ÎN URECHE — ora 20,30; Teatrul Mic : EMIGRANTUL DIN BRISBANE — ora 20; (la Teatrul de vară „N. Bălcescu"): PRIMARUL LUNII ȘI IUBITA SA — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (la grădina „9 Mai"): SUS, PE ACOPERIȘ... ÎN SAC — premieră — ora 20; Teatrul „C. Tănase" (la grădina „Boema"): NICUȚĂ... LA TĂNASE — ora 20.

tv

JOI, 9 IULIE 1970

● 17,30 Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră. Emisiune în limba maghiară ● 18,00 La volan ● 18,20 Mult e dulce și frumoasă ● 18,45 Cadran internațional ● 19,15 Anunțuri — publicitate ● 19,20 „1001 de seri". Emisiune pentru cei mici ● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20,00 Film serial „Trei prieteni" (III) ● 20,30 Cîntă fanfara. Emisiune realizată cu ocazia împlinirii a 150 de ani de la înființarea primelor fanfare din România. Lei dă concursul fanfara reprezentativă a trupelor M.A.I. ● 21,00 Teatru scurt : „Cea mai tare" de August Strindberg. În distribuție : Ileana Predescu, Larissa Mureșan ● 21,30 Errare humanum est ? — anchetă pentru tineret ● 22,00 Rapsodia română. Balada ilfoveană — montaj muzical-coreografic. Cîntece și dansuri din vatra folclorică ilfoveană. ● 22.30 Poșta TV. Prezintă Ion Bucheru ● 22,45 Telejurnalul de noapte ● 23.00 Închiderea emisiunii programului I.

PROGRAMUL II

● 20,00 Gaetano Donizetti. File de operă comentate de Constantin Bobescu : „Elixirul dragostei", „Fiica regimentului", „Lucia di Lammermoor", „Don Pasquale", „Favorita" ● 21,30 Actualități literare. Umanismul în formarea culturilor sud-est europene. Participă : acad. Em. Condurache, Mihai Berza, Zoe Dumitrescu-Bușulenga, Al. Dima ● 22,00 Film serial : „Rocambole". Reluarea episodului VII ● 22,40 Închiderea emisiunii programului II.

UN DOSAR RESTITUIT

(Urmare din pag. 1)

— E la cancelarie, l-au informat colegele. A chemat-o tovarășul director.

...A bătut în ușă. Dar ușa era încuiată. Cînd directorul a răsucit cheia, omul și-a revăzut fata cum sta pe un scaun, abătută.

— Nu-i nimic deosebit, l-a asigurat directorul după ce eleva plecase. O dojeneam. A luat o notă mică. Dumitru I. Stan a pornit pe uliță cam nedumerit. Dar abia mai tîrziu avea să afle adevărul.

Între timp, postul de miliție Scrioaștea, prin sergentul major Muzgoci Dumitru, la sesizarea comitetului comunal de partid unde eleva solicitase ajutor, deschisese întîia filă a unui dosar penal.

Eleva D. M. fiica lui Dumitru I. Stan se plîngea împotriva profesorului Popescu Lucian. Acesta, cu intermitențe, funcționase ca suplinitor la școala din Scrioaștea, de la începutul anului școlar și pînă în primele zile ale lunii februarie. Eleva, în vîrstă de 15 ani, spunea că profesorul respectiv o timora zilnic, solicitîndu-i relații amoroase sub amenințarea eliminării din școală, a scăderii notei la purtare și la obiectul de studiu pe care îl preda. „Tratativele" aveau loc în cabinetul școlii sau al directorului, cu știrea acestuia, în strictă discreție, fapt pentru care eleva era scoasă de la unele ore de clasă. Sub imperiul amenințărilor de tot felul, ba chiar a unui început de violență, eleva a consimțit.

Începute, relațiile au continuat sub presiunea aceloraşi procedee. După un timp „profesorul" Popescu Lucian, prezumînd că minora este gravidă, a luat măsuri iminente. Mai întîi, a procurat o mare cantitate de medicamente sfătuind eleva să le folosească. Mai apoi, cu concursul Angelei Angheluș și a Alexandrinei Delea din comuna Scrioaștea, a apelat la „serviciile" Mariei Stroescu din Roșiori și ale Voicăi Vasile din Măldăeni care, cu mijloace primitive și violente, urmau să înlăture necazul. Eleva D. M. a fost „tratată" astfel și, în plus, a fost condusă noaptea la domiciliul unui medic din Roșiori, unde i s-a administrat medicamentație pentru întreruperea sarcinii. Teama de părinți au determinat-o pe această elevă să accepte orice situație, fără să-și dea seama că-și vătăma sănătatea, ba chiar că putea fi ucisă. Ajunsese un fulg în mina unei bande de infractori.

Cam la o lună de la consumarea acestor „tratamente", cînd postul de miliție a început cercetările, eleva a fost sfătuită permanent să nu declare nimic, să refuze consultațiile medicale, să se ascundă de organele miliției. Fapt foarte ciudat, mai apoi, deși eleva D. M. a declarat că era perfect sănătoasă, medicul dispensarului Scrioaștea a diagnosticat că are apendicită acută și i-a dat recomandare către policlinica din Roșiori. Concomitent eleva a mai fost îndemnată de către „profesor" să fugă din sat, să se ascundă cîteva zile și să declare că „accidentul" a fost provocat de către un șofer pe care nu-l cunoaște, pe cînd acesta o transporta cu autocamionul său spre casă. La absolut toate aceste acțiuni și indemnuri eleva a mărturisit că a participat și directorul școlii din Scrioaștea, Florea C. Florca, care alături de Popescu Lucian a timorat-o, îi inlesnea intîlnirile în cabinetul școlii, a dus-o noaptea cu bicicleta la medicul din Roșiori etc.

Imediat ce postul de miliție a deschis ancheta — așa după cum ne-a asigurat tovarășul Mitrache Nicolae, secretarul comitetului comunal de partid, precum și tovarășul plutonier major de miliție Seican Ștefan — conducerea Școlii generale din Scrioaștea, care pînă atunci „nu mișcase un deget" a început să se agite și să ia „măsuri de rigoare". Eleva însemna acum un pericol. Trebuia îndepărtată din școală chiar dacă avea să piardă anul. Existau în școală profesori care cunoșteau întreaga această murdară „afacere", dar care acum, cînd secretul fusese dat în vileag, nu-și mai aminteau nimic. Eleva a fost **găsită** vinovată și, drept urmare, a fost eliminată din școală. Chemat la postul de miliție, „profesorul" Popescu Lucian a recunoscut cele relatate de eleva D. M. de așa manieră însă, încît totul pare foarte firesc.

Totul s-ar fi întîmplat în afara școlii, pasă-mi-te și în afara articolului 198 C.P. care sancționează fapta.

Declarații asemănătoare au mai dat și cele două „doftoroaie" Maria Stroescu și Vasile Voica. Oricît de subtilă ar fi întîlnirea cercarea lor de a denatura circuitul, este evident faptul că aceste două umbre ale trecutului, ca și doctorul din Roșiori, amintit mai înainte, practică îndeletniciri ilegale, din moment ce activitatea lor era notorie, din moment ce au fost solicitate să producă o întrerupere de sarcină, din moment ce există tentativa pe care legea o pedepsește.

Este vorba aici nu de o relație amoroasă oarecare ci de condițiile în care s-a născut ea, de etica Școlii generale din comuna Scrioaștea, de onoarea acestei școli, de responsabilitatea cadrelor didactice de aici, de atitudinea pe care trebuia să o ia la timp aceste cadre, de relația profesor-elev precum și de drama în care se zbate familia din care face parte eleva D. M.

Se pune mai întîi întrebarea cu sprijinul cui a pătruns Popescu Lucian în mijlocul cadrelor didactice de la școala din Scrioaștea. Nu este nici o îndoială că acest fapt a fost posibil datorită afecțiunii cu care îl gratula directorul școlii Florea C. Florea, care ani de zile a locuit în casa părinților lui Popescu Lucian, legînd astfel cu acesta o prietenie la „cataramă". De altfel, directorul școlii a manifestat o slăbiciune condamnabilă pentru acest tînăr imoral, permițîndu-i chiar și atunci cînd nu era profesor, să intre în incinta școlii însoțit de fel de fel de tineri și să folosească materialul sportiv al elevilor. Tovarășul Mitrache Nicolae, secretarul comitetului comunal de partid i-a atras atenția directorului școlii asupra acestei situații, dar intervenția sa justificată a fost ignorată în așa fel încît școala a continuat să primească și primește chiar și acum vizita acestor persoane inoportune. Sînt apoi o seamă de dovezi peremptorii care aruncă suficientă lumină peste noaptea acestui imund episod, dovezi cărora nu li s-a acordat importanța cuvenită. Am avut în față o adresă a postului de miliție din comuna Scrioaștea întocmită la 1 IV 1970 în care se informa că „din cercetările efectuate s-a constatat că eleva D. M. a fost însărcinată" și că „sînt indicii că directorul școlii Florea C. Florea, a participat efectiv la activitatea de întrerupere a sarcinii, mergînd personal cu Popescu Lucian și cu eleva la femeile și medicul din Măldăeni și din Roșiori". Pe parcurs, aceste indicii s-au pierdut în așa fel încît ceea ce la începutul anchetei se contura în a fi certitudine a ajuns pînă la urmă să nu mai însemne nici măcar probabilitate. Este de mirare cum data eliminării elevei nu a corespuns cu întocmirea unui referat, a unui act oficial din partea școlii. Era vorba de o măsură foarte gravă pentru situația școlară a elevei. Referatul de exmatriculare trebuia întocmit, necondiționat în ziua în care acest fapt a fost hotărît. Poate actul va fi fost întocmit ulterior, dar în zilele eliminării el nu exista. De asemenea, nici părinții nu au fost înștiințați. Să fie vorba de simple omisiuni așa cum lasă să se înțeleagă cei în cauză ? Este de mirare cum elevei D. M. nu i s-au pus absențe în catalog în cele două zile din luna februarie timp în care a urmat „tratamentul" medical indicat de Popescu Lucian și directorul școlii. Persoane oficiale au constatat această disimulare și se pune întrebarea legitimă ce forță „ocultă" a acționat aici spre a ascunde lipsa elevei de la ore ? Și fiindcă sîntem la capitolul situațiilor paradoxale care, credem noi „plutesc" în jurul dosarului amintit, trebuie să mai adăugăm faptul că, în toamna anului 1969 în urma unei sesizări privind moralitatea altui cadru didactic din această școală s-a trecut la cercetarea cazului dovedindu-se temeinicia afirmațiilor, cel în cauză fiind mutat disciplinar într-o comună învecinată. Directorul școlii implicat direct în această afacere a rămas mai departe director ca și cînd nimic nu s-ar fi întîmplat. Ne miră faptul că inspectoratul de învățămînt județean nu l-a felicitat sau avansat în grad.

Procurorul șef Conea D. Nicolae și procurorul Ilinca Maria de la procuratura orașului Roșiori cu adresa nr. 160 din 17.06.1970 au restituit dosarul în vederea completării urmăririi penale postului de miliție din Scrioaștea.

Avem convingerea că organele de ordine și de supraveghere locale vor întocmi dosarul, neomițînd nici una din acele fapte care au dus la apariția acestui caz, vor cerceta cu atenție pe toți acei implicați în acest act reprobabil și vor lua măsurile care se impun.

NOI ÎN MUNCĂ

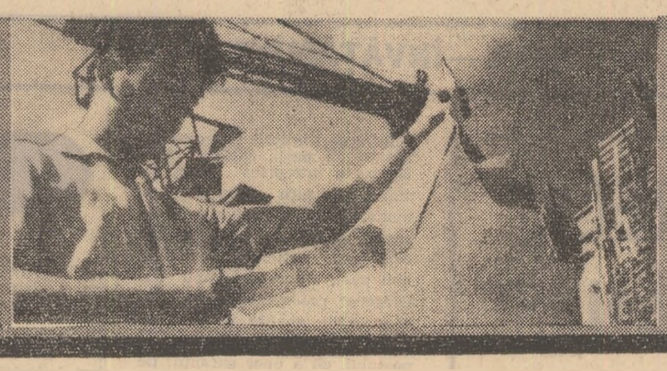

ÎN VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

VARA FIERBINTE A ȘANTIERELOR

La Comitetul județean Prahova al U. T. C., pe măsură ce înregistrăm noutățile de ultimă oră, veștile despre munca și viața tinerilor, căutăm să plasăm pe o hartă imaginară șantierele muncii voluntar-patriotice — aceste puncte de lumină iradiind elan tineresc, clocotul general al eforturilor, de dăruire și rivnă patriotică. În succesiunea în care memoria înregistrează aceste date, încercăm instantaneu apropape, să conturăm trascul în care cu „carul de reportaj" aveam să pătrundem peste cîteva minute. Dar ce să alegem, ni-e greu să alegem. Pretutindeni sînt tineri, pretutindeni sînt șantiere, ample acțiuni de muncă voluntar patriotică, în sprijinul producției, la obiective industriale, în campania agricolă, la construcția drumurilor, pentru înfrumusețarea fiecărei localități, pentru edificii social-culturale. În această vară fierbinte, a construcției și reconstrucției, munca tinerilor prahoveni se afirmă cu fiecare zi mai mult. Am hotărît să pătrundem în geografia dinamică a județului, prin punctul Valea Călugărească. Pe șantierul fabricii de aici, de 7 zile răspund prezent la lucrările de extindere, și elevii școlilor și liceelor din Cîmpina. Punctul de lucru: o porțiune de 500 m. chiar începutul canalului de 27 km pentru scurgerea apelor reziduale în rîul Teleajen. Aici am aflat

EVENIMENTUL ZILEI

De fapt nu e numai unul singur. Era ziua a șaptea de la deschiderea șantierului, drapelul fruntașilor flutura în sectorul de lucru al echipei a doua.

— Îl avem pentru prima oară și vrem să-l păstrăm, ne spune **Cezar Mocanu**, șeful echipei. Privirile celor 9 colegi ai săi de la Liceul nr. 1 Cîmpina exprimau aceeași hotărîre. Numai că rivna spre drapel a altor două echipe fac dificilă menținerea lui pentru că echipele a șaptea și a opta au și ele motive să-l cucerească. Echipa a opta are în frunte pe Sorin Popa, secretarul organizației U.T.C. a liceului și se consideră firesc ca în „echipa" secretarului să se muncească cel mai bine. Două zile la rînd reușesc să-l smulgă la o mică diferență echipei a șaptea.

— Noi l-am avut deja de trei ori, declară mîndri cei dintr-o șaptea. Deci sîntem în stare să repetăm performanța. Ținem la acest lucru mai cu seamă astăzi cînd colegul nostru **Daniel Cojocaru** împlinește 18 ani. Vrem să-l sărbătorim lîngă drapel.

— **„Am bucuria de a împlini 18 ani aici, printre colegii mei, într-un cadru prin el însuși definitoriu pentru vîrsta noastră, cînd chibzuim foarte adînc și retrospectiv la ceea ce am făcut, la ceea ce facem, dar mai ales la ceea ce avem de făcut cînd căutăm să înțelegem mai bine rosturile în față,** mărturisește sărbătoritul. **M-am gîndit mult în aceste zile, cît sens are în existența noastră, a tinerilor, munca. Am văzut ce înseamnă ea efectiv. Uneori e foarte greu, însă numai munca e justificarea noastră ca oameni, munca acolo unde e nevoie, pusă în slujba unor idealuri înalte pentru folosul întregii țări".**

Întîmplător momentul majoratului coincide și la propriu cu munca din aceste zile de viață pe șantier. De fapt cele două săptămîni constituie pentru toți 96 de liceeni din Cîmpina cît vor sta aici, majoratul muncii. Discuțiile cu fiecare dintre ei relevă înțelegerea sensurilor adevărate ale muncii. Lui **Mihai Lînaru**, după două zile de muncă, medicii îi acordă scutire. El însă se reîntoarce în tabără. **„Mă rechema atmosfera de șantier. După două zile de stat acasă, am venit. Singur, fără colegi în Cîmpina nu mă simțeam acasă".**

Gîndul de a face ceva folositor e dominant.

— **Sînt de la țară, din Provița de Jos, și mai știu ce-i munca fizică,** ne spune **Radu Duță. Am vrut însă să trec și prin acest examen al tinereții care ne va căli pentru viitor.** Și dacă unii pun pentru prima oară mîna pe o sapă și lopată, alții au satisfacțiile experienței inedite a muncii fizice.

CĂRĂMIDĂ CU CĂRĂMIDĂ, O CASA, UN BLOC...

În sosea, cu harta județului în față ezităm să stabilim direcția următoare. Încotro? „La Bucov, la Fabrica de cărămizi" — ne sugerează omul de la volanul mașinii. Și iată-ne la Bucov. Pe tinerii brigadieri îi recunoaștem ușor după ecusoanele de pe mînecă salopetei. Prima cunoștință. **Gheorghe Bratu**, elev al Grupului școlar 1 Mai Ploiești.

— Aici sîntem echipa a doua, împreună cu alte trei echipe lucrăm la încărcatul cărămizilor în vagoane și mașini, la degajarea de reziduuri și nivelarea cuptoarelor. De meserie vom fi strungari, rectificatori, frezori, lăcătuși pentru construcția de mașini.

Al doilea interlocutor: **Roman Airinei.**

— E greu?

— **Sigur că nu e ușor. E cald, e praf, cărămizile zgîrie.**

— Și atunci?

— **Păi, facem treabă. De asta am venit. Eu am și experiența anului trecut de pe șantierul șoselei de la Comarnic.**

Al treilea interlocutor: **Gheorghe Matei.**

— Cît e norma?

— La scos de cărămizi din cuptor, 2.200 bucăți de fiecare.

— O faceți?

— În prima zi, în a doua, n-am prea făcut-o. Acum însă chiar o depășim.

Al patrulea interlocutor, **Ilie Tudose.**

— Ai mai lucrat cu cărămizi?

— Da. La bunica, anul trecut, cînd și-a ridicat casă nouă în Mărginenii de Jos.

— Deci știi ce înseamnă o cărămidă?

— Cărămidă cu cărămidă, o casă. Bunica a făcut-o din 12.000 de bucăți.

— Vouă la toți, cîte case v-au trecut astăzi prin mînă?

— Mai puțin cu o jumătate de casă decît am fi putut. Trei colegi învoiți de aseară să meargă prin oraș nu au mai venit, dar apar ei diseară.

„AM RĂSPUNS PROPRIEI NOASTRE CHEMĂRI"

Ne angajăm mai departe la drum. O vreme parcurgem o șosea asfaltată, modernă, pe varianta nouă ce va lega Ploieștiul de Brașov trecînd prin Văleniii de Munte și Cheia. De la Teișani drumul are imaginea șantierului. La intrarea în Izvoarele, fotoreporterul cere să oprim. Coboară și ia imediat în obiectiv un cadru de muncă. Sînt studenții anului II și III de la Institutul de Petrol din Ploiești. Erau spre sfîrșitul programului de lucru. Pe unii îi reîntîlnim în altă ambianță. În dormitoare citind (unii chiar cursuri pentru cîte o restanță), la o partidă de șah, table, la masa de tenis, la o „miuță" pe terenul de fotbal al școlii gazdă, sau pe ulițele satului. Numai în biroul comandantului, al tovarășului Stelian Manolescu, șefii echipelor întîrzie încă punînd la punct unele probleme organizatorice. Se cumulează din bonurile de recepție a lucrărilor bilanțul zilei din care transcriem: 91 studenți... 180 m.c. săpături în teren tare, 22 m.c. adunat bolovani de rîu, 10 tone împrăștiat balast în acostamente, 20 tone lopătat pămînt, 80 ore lucru în regie. Se discută repartizarea echipelor pe punctele de lucru ale zilei următoare, traseul excursiei de duminică pe Muntele Roșu și... cît de eficient se zbate studentul de serviciu la cantină. Pentru neglijență și dezinteres în exercitarea atribuțiilor Dan Gheorghe era cît pe aici să fie trimis prin hotărîrea brigăzii, acasă. Astfel încă o zi de tabără se arată bogată în roade, în preocupări, argumentează încă o dată faptul că studenții au venit aici dornici să facă o treabă bună și o fac. „Pentru că — ne spune Eugen Voicu, prin muncă și tot cea ce facem aici răspundem propriei noastre chemări, aceea de a fi pe șantier, de a fi tînăr".

În același spirit al răspunsului la propriile lor chemări ale tinereții, al solidarității prin muncă au venit la Izvoarele, ca și pe alte șantiere ale județului Prahova, și tinerii studenți străini care învață în România. Hau Duy, vietnamez, student la Institutul de Petrol din Ploiești ne declară că venirea lor pe șantier e un gest călăuzit de sentimentul prieteniei cu poporul român, pentru oamenii țării în care învață. Eu, împreună cu colegii mei din Cuba, studenți la Institutul de Petrol și Gaze din București, veniți să muncim la ferma Plopu, arată la rîndul ei Gertrudis Andreu, sîntem aici și pentru a răspunde aceluiași gest cu care au onorat tinerii români țara noastră". „Înțelegem prezența noastră aici, afirmau Rosana Motosa, din Brazilia, studentă la Biologie, Laura Oeseguera din Mexic, studentă la Arte plastice, Alicia Saco, din Peru, studentă la Regie și teatru, și ca un prilej de a cunoaște mai bine România, dar și ca un modest ajutor în sprijinul înlăturării pagubelor pe care le-au provocat inundațiile la dumneavoastră".

BRAȚ LA BRAȚ CU VESELIA

Șantierele muncii voluntar patriotice acordă zi de zi un spațiu larg faptelor de muncă, atmosferei de întrecere. Dar filele fiecărei zile înregistrează dincolo de acest efort tonifiant al muncii bucuria de vacanță, de recreiere, atribute ale modului tineresc de viață. Se găsesc după amiezele în drumeție, la dispute sportive, în jurul aparatelor de radio și televizoarelor, ale ghitarei, braț la braț cu veselia. Ca niște veritabili adolescenți elevii ca și studenții sînt puși pe șotii, uneori de-a dreptul copilăroase, întîmplări banale în zilele obișnuite, iar „ei" eroi. Elevul Ion Avram de pe șantierul Valea Călugărească, a devenit marele hipnotizator. Prin autosugestie și-a vindecat 4 colegi de migrenă. Alți colegi de-ai lui, încă nu s-au desconspirat, ca să-și lase regulat profesorii fără desert, la masă. Studenții ne mărturiseau mîndri că altfel de glume ca și mînjitul cu pastă de dinți, legat de pat în timpul somnului, nu se practică la ei fiind considerate pustisme. Un coleg de-al lor, studentul Naum, a pățit-o și mai tare. Lăsat de colegi la scăldat fără haine a trebuit să se întoarcă d. la iaz cu un costum improvizat din frunze dar purtînd pe cap pălăria de soare.

Despre Marian Vișan colegii lui spun că e un chitarist atît de dăruit încît în urma recitalului pe care l-a prezentat la Slănic pensionarilor stațiunii, a apărut pericolul unui exod de bătrîni spre șantierul tineretului deși pînă la el sînt 12 km.

N. COȘOVEANU
I. TRONAC

PROBLEMELE UNOR COMISII PE PROBLEME

Parcurgeam, recent, o seamă de texte — rapoarte, programe de activități, informări — privind organizațiile U.T.C. din municipiul Giurgiu. Cu o mare frecvență erau inserate în ele numeroase relatări despre comisiile pe probleme ale comitetelor, ca pîrghii importante ale muncii de zi cu zi în sistemul vieții de organizație.

„Constituite pe domeniile specializate, specifice activității organizației noastre de tineret — politic — ideologic, social-profesional, cultural-artistic și distractiv, muncă voluntar-patriotică, pregătire pentru apărarea patriei, sport, turism, ne spunea tovarășul DUMITRU CRISTEA, prim-secretar al Comitetului municipal Giurgiu al U.T.C., **comisiile pe probleme au fost înființate cu prilejul alegerii comitetelor U.T.C., ca organisme colective prin definiție, prin ceea ce au de făcut. Scopurile fundamentale ce au determinat formarea lor, ca și modul practic în care funcționează rezidă în necesitatea de a realiza o antrenare cît mai cuprinzătoare a uteciștilor la îndeplinirea programului de activități al fiecărei organizații U.T.C., la rezolvarea unor probleme de muncă și de viață ale tinerilor, respectîndu-se astfel principiile democratice care guvernează ansamblul vieții de organizație. Antrenînd un mare număr de uteciști dintre cei mai buni tineri, cu inițiativă, pricepuți organizatori, grupați în raport de pregătirea, pasiunea, interesul pentru un anumit sector de activitate, comisiile sînt solicitate nu numai la îndeplinirea unor măsuri stabilite, pentru pătrunderea la nivelul organizațiilor a indicațiilor, hotărîrilor comitetului municipal, dar la întregul proces de elaborare a lor, prin consultarea opiniilor tinerilor, la concepere, organizarea și desfășurarea muncii propriu-zise.**

La nivelul organizațiilor U.T.C., ne-a interesat dacă secretarii de comitet, șefii de comisie au o imagine exactă, completă despre rolul acestor organisme, tocmai în spiritul aserțiunilor formulate anterior de tovarășul prim-secretar Dumitru Cristea. Iată cîteva opinii.

EUGEN CĂCIULAN, secretar, Întreprinderea de prefabricate: **„Comisiile au menirea de a îndeplini sarcinile care ne revin nouă, sprijinind activitatea comitetului".**

ILIE BRATUL, secretar, O.C.L.: **„Este ușurată munca secretarului, căruia îi rămîne mai mult să dea indicații".**

VICTOR BOIANGIU, șeful comisiei profesionale, I.I.L. „Steagul roșu": **„Se descentralizează activitatea comitetului. Acum, fiecare comisie primește sarcina, i se aduce la cunoștință modul de a proceda și o îndeplinește".**

Reținem în acest punct aspectul pe care îl considerăm cel mai important: **Este parțial imprimată, deci defectuos transmisă, acea concepție organizatorică ce situează comisia pe probleme nu ca simplu executor de sarcini transmise ierarhic, ci în egală măsură ca un organism al studiului adincit al realității, propunînd și propunîndu-și acțiuni, receptînd opinii, preferințe asimilate în contactul direct, nemijlocit cu masa largă a tinerilor, dîndu-le curs sau transmițîndu-le în atenția forurilor de decizie competente.**

Referitor la calitatea și munca fiecărui membru al acestor comisii MIRCEA CHIRICU, locțiitor de secretar la Direcția navigației fluviale remarca faptul că numai 12 tineri (jumătate plus 1) din activul comisiilor „au făcut ceva, după posibilități, iar secretarul organizației de la Șantierele navale acorda calificative astfel: „foarte bine" — 14, „bine" — 20, „satisfăcător" — 12. NESATISFĂCĂTOR — 5. Ce să spunem atunci de faptul că la I.I.L. „Steagul Roșu", după opinia secretarei, Anca Budurescu **„din 60 de tineri cîți sînt cuprinși în comisii, numai 10 se simt membrii lor. Ceilalți au rămas indiferenți".**

Așa se și explică dece, din cele 6 organizații vizitate, numai la șantierele navale am putut vedea, concepute atent, minuțios, planuri de lucru pe comisii. Denumite **„note de probleme"**, acestea sînt izvorul de sugestii folosit trimestrial la întocmirea programului de activități al comitetului. În același timp, obiectivele acestui program, o dată precizate, se detaliază ulterior, de către fiecare comisie, **pe date, acțiuni. Se fixează în care sector sau secție vor avea loc acestea, cine se va ocupa de pregătirea lor, cu ce mijloace materiale, cu colaborarea căror specialiști sau invitați.**

Pe de altă parte, se remarcă o discrepanță între nivelul realizărilor diferitelor comisii din aceeași organizație. În nici una dintre cele 6 organizații de care ne-am ocupat, comisiile nu concură egal, armonic de a da valoare întregului sistem de activități. De la o organizație la alta comisiile pentru același domeniu se diferențiază net ca substanțialitate a preocupărilor fapt nejustificat în măsura în care scopurile și metodele de lucru comune ar trebui să se regăsească la fie-

ANCHETA NOASTRĂ ÎN MUNICIPIUL GIURGIU

care. Aceasta deoarece **funcționează în directă racordare la programul comisiilor permanente de resort ale comitetului municipal, beneficiind de un același sistem de instruiri, fiind îndrumate și controlate de aceeași factori.** Spre exemplu, pentru comisia social-profesională de la Direcția navigației fluviale obiectivele trimestrului II au fost niște prevederi general cunoscute: sprijinirea grupelor în acțiunea de realizare a sarcinilor de producție; popularizarea celor mai bune metode de lucru și a tinerilor inovatori. În schimb, cea de la organizația O.C.L. și-a propus două obiective concrete, dar numai atît: desfășurarea concursului „Cel mai bun vînzător și ospătar" și realizarea unui dialog „Față-n față", între tinerii fruntași în muncă și cei cu rezultate slabe. În raport de acestea apare atunci exemplar programul de muncă realizat de comisia similară a organizației de la Șantierele navale. În adunările generale și la întrunirile comitetului s-au discutat sarcinile concrete ale fiecărui tînăr pentru realizarea sarcinilor de plan lunare. Prin forme operative au fost urmărite și popularizate preocupările specifice din activitatea tinerilor de la diferitele sectoare — reducerea rebuturilor la „prelucrări mecanice", lucrări de calitate pentru export, la „construcții" respectarea termenelor de execuție, la „montaj" ș.a.m.d. Alte obiective urmărite: cursul de perfecționare „Studiați desenul tehnic", în cercurile existente și înființarea unuia nou la „tîmplărie"; raiduri privind contribuția tinerilor pentru îndeplinirea angajamentului anual de a economisi, prin valorificarea resurselor interne, 28.5 tone material lemnos și 102 tone metal; desfășurarea „olimpiadei strungarului"; urmărirea situației la învățătură și a frecvenței cursanților de la cursurile de calificare și ucenicie la locul de muncă. La toate acestea se adaugă pregătirea unor **studii** referitoare la folosirea eficientă a fondului de timp și la utilizarea mijloacelor moderne de propagandă în sprijinul producției.

Ajunși aici, este cazul să subliniem acest din urmă aspect din activitatea comisiei, tocmai pentru că ține de esența rosturilor sale și pentru că în celelalte organizații, ca și la alte comisii el nu se remarcă decît foarte timid.

Dezvoltarea unei munci colective înseamnă în practică restrîngerea la un număr variabil dintre membrii comisiei, solicitați și ci sporadic, și uneori aceasta ajunge să fie o reducere la șeful comisiei. Ing. Victor Boiangiu, de la I.I.L. „Steagul Roșu" mărturisea, de pildă, că nu-i cunoaște pe cei cinci membri ai comisiei sale, că nu s-au întrunit niciodată. „Ca inginer-șef al întreprinderii, sarcinile pe linia calificării și ridicării calificării profesionale coincid cu acelea de șef al comisiei pentru probleme social-profesionale. A fost lesne deci să știu pentru ce meserii le organizam, să întocmesc programele de studiu, să aleg bibliografia. Alți membri ai comisiei, secretarii grupelor U.T.C. s-au ocupat de atragerea tinerilor la aceste cursuri, la concursurile pe meserii, de pavoazarea sălilor". Și totuși, dînsul ne comunica și satisfacția de a fi trecut la organizarea unui curs de ridicare a calificării pentru 30 tineri de la sectorul „lemn", **la sugestia unui membru al comisiei.** Un argument, deci, pentru o atragere a **plenului comisiei** la rezolvarea problemelor de resort.

Dacă, în practica vieții de organizație, personalitatea comisiilor pe probleme nu se modelează dezideratelor, explicații sînt destule în modul **cum este urmărită, analizată contribuția lor la nivelul comitetelor.** Periodic, au loc confruntări între planuri și realizări, doar cu participarea șefului comisiei, solicitat cu un raport de activitate. În nici una dintre organizațiile investigate, în decursul celor aproape doi ani de la constituirea lor, n-au fost analizate toate comisiile. Și n-au fost supuse dezbaterii analitice prin prisma a ceea **ce a făcut fiecare membru** din comisie, în prezența lui au subscris la **introducerea în practica obișnuită de desfășurare a adunărilor generale susținerea periodică a unor informări, în fața uteciștilor, despre activitatea unor comisii, a contribuției membrilor lor.**

Problema și imperfecțiunile din activitatea comisiilor pe probleme rezultă în același timp din modul cum sînt instruite, îndrumate, controlate **prin comisiile permanente** ale Comitetului municipal și activiștii săi. Se practică sistemul reuniunilor periodice, aproape lunare, frecvente mai rar, cînd participă ca invitați și șefii comisiilor pe probleme din fiecare organizație. Dar programul acelor instruiri, chiar dacă nu deliberat, în practică în orice caz, ajunge să se rezume la **transmitere de sarcini, în dauna schimbului de experiență și a comunicării de la organizații către comitetul municipal.** Și atunci, soluția eficace, mai dificilă, rămîne aceea a contactului activiștilor cu realitățile organizațiilor, prin **îndrumarea concretă, la fața locului, a comisiei** — solicitată exigent — în plenul ei, prin ceea ce face fiecare membru din componența acesteia. Despre un asemenea stil de lucru, în perioada de pînă acum nu ne-au fost aduse confirmări. **Contactul activiștilor cu comisiile se consumă la nivelul întîlnirilor cu secretarii, locțiitorii și casierii, iar din cînd în cînd și în ambianța unor ședințe lunare ale comitetului.**

T. ION

DIRECȚIILE ȘI PERSPECTIVELE

(Urmare din pag. I)

a agriculturii, la făurirea unei economii moderne, la progresul general al României socialiste. Industrializarea este o prezență activă care se bazează în primul rînd pe dezvoltarea principalelor ramuri și subramuri, pe acțiunea lor concomitentă și interdependentă, pe dezvoltarea prioritară a producției mijloacelor de producție și a celorlalte ramuri ale creșterii economiei de care depinde asigurarea reproducției lărgite, creșterea eficienței muncii sociale și înzestrarea tehnică a tuturor ramurilor, pe realizarea unor corelații optime între industria grea și industria bunurilor de consum, pe dezvoltarea acelor ramuri care fructifică cît mai bine avantajele orînduirii socialiste, care îndeplinesc un rol important la înfăptuirea progresului social-economic și permit o participare sporită a țării la circuitul de valori materiale pe plan internațional. Trebuie relevată în mod special orientarea dezvoltării acelor ramuri de a căror ascensiune depinde realizarea unei configurații moderne a economiei, un spor de tehnicitate și productivitate a muncii, compensarea cît mai grabnică a daunelor suferite de pe urma forțelor dezlănțuite ale naturii, pentru depășirea greutăților provocate de inundații. Energetica, siderurgia, construcțiile de mașini — îndeosebi electronica, electrotehnica — și chimia alcătuiesc temelia industriei moderne, condiționînd în mod hotărîtor posibilitățile dezvoltării celorlalte ramuri, a întregii economii naționale. Aceste ramuri sînt hotărîtoare pentru continuarea în ritm susținut a industrializării socialiste. Ele imprimă industriei o anumită ținută, anumite trăsături de ordin calitativ, creșterea gradului de finețe, complexitate și eficiență a activității industriale, caracteristici care se regăsesc în toate țesuturile economiei naționale. Explicația rezidă în amploarea perfecționărilor intervenite simultan pe baza dezvoltării, înainte de toate, a principalelor ramuri industriale atît în sistemul mijloacelor de muncă, în baza energetică, cît și în locul pe care-l ocupă omul în procesul producției materiale.

Dezvoltarea acestor ramuri în ritmuri diferențiate, mai înalte decît pe ansamblul industriei, este cu atît mai necesară în condițiile țării noastre cu cît ținem seama de nivelul de la care a pornit poporul nostru, de înălțele obiective pe care și le propune să le atingă.

Astfel, producția de energie electrică va crește de la 31,5 miliarde Kwh în 1969 la 55,57 miliarde Kwh în 1975, iar în 1980 va ajunge la 80—85 miliarde Kwh, devansînd ritmul de creștere a producției industriale. Ca urmare, consumul intern de energie electrică pe locuitor, indicator sintetic în aprecierea gradului de dezvoltare tehnică și economică a țării, se va ridica la 2 400—2 550 Kwh în 1975 și la 3 000—3 400 Kwh în 1980. În anul 1980 centralele nuclearo-electrice ce vor fi construite vor totaliza o putere de 1 800—2 400 MW.

Dimensiunile siderurgiei românești apar deosebit de pregnant în evidență dacă ne amintim că în 1938 produceam doar 280 mii tone oțel și 130 mii tone laminate, în timp ce în anul 1975 se vor produce în jur de 10 milioane tone oțel și 7,2—7,5 milioane tone laminate. O deosebită atenție se acordă în viitorul cincinal îmbunătățirii substanțiale a structurii producției siderurgice în vederea obținerii unor produse de înaltă eficiență. Producția de oțeluri aliate de exemplu va ajunge pînă în 1975 la 1,1 milioane tone. La sfîrșitul deceniului viitor siderurgia va asigura aproape în întregime necesarul de metal al economiei, iar producția de oțel pe locuitor se va apropia în mod simțitor de cea obținută în țările puternic industrializate.

Elementele calitative în industria constructoare de mașini își găsesc expresia în modul în care este alcătuită structura acesteia precum și în mutațiile care se preconizează în viitor. Îmbunătățirea neîncetată a texturii tehnice a mașinilor este tot atît de hotărîtoare pentru industria constructoare de mașini pe cît este de neconceput în afara acesteia din urmă. Astfel, în perioada 1950—1968, la o creștere a 20 ori în totalul industriei constructoare de mașini, construcțiile de mașini propriu-zise și-au mărit producția de 24 ori, iar electrotehnica de 46 ori.

În viitorul plan cincinal, industria constructoare de mașini este chemată să-și sporească efortul la dotarea economiei naționale cu mașini și utilaje moderne, avînd caracteristici tehnice, funcționale și constructive la nivelul tehnicii și științei contemporane. Cu ajutorul unor ritmuri diferențiate se va schimba sensibil structura internă a industriei constructoare de mașini. În cadrul acesteia cele mai susținute ritmuri de creștere vor cunoaște industria de mașini-unelte, electronice și electrotehnice. Dar lucrurile nu se opresc aici. În interiorul industriei de mașini-unelte, de exemplu, accentul va cădea pe producția de mașini și agregate de înaltă tehnicitate, cu un înalt grad de automatizare, în cadrul industriei electrotehnice se acordă o atenție deosebită producției de mașini electrice și unor agregate care să satisfacă mai bine cerințele majore ale electrificării țării.

În vederea traducerii în viață a complexului de măsuri privind dezvoltarea forțelor de producție în agricultură, industria constructoare de mașini depune eforturi intense pentru a asigura întreaga gamă de mașini, instalații și utilaje necesare lucrărilor de irigații, îndiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului.

În perioada 1971—1975, dezvoltarea ramurii industriei chimice se va concretiza, înainte de toate, în creșterea accentuată a acelor produse care înlocuiesc articolele de metal sau care accelerează progresul economic în celelalte ramuri ale economiei naționale, inclusiv cele industriale.

O importantă caracteristică a mutațiilor survenite în cadrul industriei este tocmai creșterea ponderii ramurilor hotărîtoare în totalul producției industriale de la circa 20 la sută în 1938 la 40 la sută în 1965 și 54 la sută în 1975, ceea ce accentuează într-o considerabilă măsură caracterul modern al industriei noastre socialiste.

O dată cu perfecționările aduse principalelor ramuri ale industriei mijloacelor de producție importante îmbunătățiri se vor produce și în direcționarea ramurilor de bază ale industriei bunurilor de consum. O atenție sporită se va acorda adaptării fondului de mărfuri la evoluția cererii populației în toate județele țării, urmărindu-se ca pe baza dezvoltării și diversificării industriei bunurilor de consum să sporească posibilitățile de satisfacere a acesteia. Dezvoltarea vizează, înainte de toate, configurația internă a industriei bunurilor de consum în următoarele direcții: creșterea substanțială a produselor în valoare nutritivă ridicată; realizarea de produse ale industriei ușoare cu valori de întrebuințare sporite; o gamă largă de sortimente și de calitate superioară; sporirea rapidă și perfecționarea producției bunurilor de uz îndelungat.

Desigur, în analiza direcțiilor și perspectivelor dezvoltării principalelor ramuri industriale osatura centrală de prim-ordin este omniprezentă în corelația dintre grupele A și B. Ea este aceea care îmbină prioritatea dezvoltării industriei mijloacelor de producție cu constanta majoră a sporirii necontenite a bunurilor de consum. Creșterea prioritară a producției mijloacelor de producție nu reprezintă un scop în sine, ci o necesitate vitală pentru buna desfășurare a reproducției socialiste lărgite și înzestrarea economiei naționale cu tehnica modernă; ea este subordonată satisfacerii cît mai depline a nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii — obiectiv suprem al politicii Partidului Comunist Român.

În momentele de încleștare dramatică cu stihiile dezlănțuite, din înălțimea faptelor de înalte semnificații, s-au desprins eroismul civic prin care oamenii, tineri și vîrstnici, au venit în apărarea vieții altor oameni, lupta lor neobosită, într-o încordare grea, inimaginabilă pentru a apăra ceea ce au înălțat cu hărnicie și pricepere, solidaritatea tovărășească, voința întregului popor strîns unit în jurul partidului de a învinge greutățile și înlătura avariile produse. În întreaga țară, oamenii muncii mobilizați de partid muncesc cu un avînt necunoscut, pentru a obține importante produse suplimentare peste prevederile planului în vederea recuperării pagubelor pricinuite economiei naționale. Așa își creează drum în aceste momente de grea încercare perspectiva dezvoltării economiei naționale și a principalelor ramuri industriale, adică acea perspectivă care își găsește expresie în țăria prezentului, a oamenilor, în puterea inestimabilă a poporului strîns unit în jurul partidului, al conducerii sale.

„BĂTĂLIA PÎINII"

(Urmare din pag. I)

cei buni. Doar 8 procente, practic două săptămîni de lucru, îl mai despart de momentul în care fișa sa va consemna îndeplinirea planului pe tot anul. Tinerii au contribuit mult la depășirea planului de venituri cu aproape un milion și jumătate lei, la obținerea unor importante beneficii. Secția cu realizările cele mai bune: Vîrteju.

Acolo oprim. Șase combine parcurg drum după drum în lanul intrat în pîrgă. Gheorghe Neagu, Constantin Danciu și Ilie Poncete, s-au detașat prin rezultatele obținute. Zilnic, în jur de douăzeci de tone de grîu. „Și, ne roagă președintele cooperativei agricole să subliniem, ei au combinele foarte bine puse la punct, recoltează fără pierderi". Aici se acționează pe un front larg, compact. 114 hectare eliberate și tot atîtea și semănate cu culturi furajere.

Vîrteju, un exemplu din atîtea cîte s-ar putea aminti. **Bătălia pîinii,** cum numesc cei de aici campania secerișului, e dată de oameni pricepuți, ambițioși care nu știu ce-i oboseala. Numindu-i pe inginerii Ion Constantin, Alexandru Gherman și Nicu Popescu, pe tînărul Dumitru Vișinovschi, Alex. Neacșu, Vasile Dumitrescu, Nicolae Vasile, Marin I. Marin, remarcăm numai dintre oamenii de pe acest front unde organizarea și dăruirea, acționarea fără reținere, pentru strînsul, fără pierderi, al recoltei.

...Pîinea, indispensabila pîine se asigură acum de către mecanizatori și țăranii cooperatori. Acolo unde în primăvară despre inundații s-a auzit doar — perimetrul I.M.A. Ciorogîrla fiind una din aceste zone —, se încecesc preocupările ca prin sporuri de producție să se echilibreze pierderile din văile Mureșului, Someșului, Tîrnavelor și celorlalte ape neiertătoare în primăvara aceasta. Primele zile la recoltat constituie și primele rezultate bune obținute în acest dificil, dar omenesc examen.

MAMAIA '70

UN DUȘ RECE PENTRU FILMUL ROMÂNESC DE ANIMAȚIE?

„E vorba doar de o greșită selecție sau, pur și simplu, animația noastră trăiește în umbra unei trecute glorii?" Această formulare cred că deschide adevăratul înțeles al articolului publicat de „Scînteia tineretului" săptămîna trecută. Dar, pentru cei care cunosc situația exactă în care se găsește filmul românesc de animație, ordinea cauzelor este inversă. Căci „selecția greșită" despre care vorbea și Ion Popescu-Gopo este rezultatul firesc al unei situații la ameliorarea căreia nu se grăbesc să participe toți cei vizați. Ion Popescu-Gopo consideră că animația noastră trăiește în umbra unei „trecute glorii", formulare destul de corectă căci într-adevăr poate fi vorba de o glorie trecută, iar nu de un trecut glorios. Ceea ce este cu totul altceva. Și aceasta pentru simplul motiv că noi nu am avut pînă acum o școală de animație, cu o stilistică artistică unitară și o gîndire specifică în care să prevaleze esențele spirituale și nu recuzita formală.

Procedînd prin analogie, gloria animației iugoslave nu înseamnă „OSCARUL" lui Vukotic, ci întreaga școală de la Zagreb, adică un tot omogen în care fiecare în parte și toți la un loc produc filme de o anumită calitate, într-un anumit spirit, indiferent dacă autorii se numesc Mimica, Zaninovici, Kolar, Dragic, Grgic, Vunak sau altfel. După cum gloria animației cehe nu înseamnă doar Trnka, ci Hoffmann, Brdecka, Pojar, Lehky, Tyrlova, Stepanek. Devine deci evident că o școală nu înseamnă o singură personalitate, că ea nu se poate cristaliza în lipsa unor factori obiectivi și subiectivi, de natură și artistică și organizatorică.

Și, pentru că trebuie să fim sinceri, este cazul să amintim în primul rînd orientarea tematică, acea îndrăzneală ideatică și plastică la care ne obligă etapa în care se găsește societatea noastră. Eforturile pe care studioul „Animafilm" le depune în acest sens ni se par pozitive dar nu suficient de constante și decise. Mă gîndesc la quasi-anonimatul în care se desfășoară munca regizorilor de animație și în care a avut loc pregătirea festivalului de la Mamaia, la tonul diletant cu care se discută ades problemele animației (ceva între drăgălășenie și amuzament), la slaba — ca să nu spunem inexistenta — difuzare și popularizare a filmului românesc de animație. Nu cred, și bănuiesc de asemenea că nimeni nu crede acest lucru, că realizatorii noștri sînt mai lipsiți de idei sau de talent decît acei din alte țări. Cred numai că este vorba de o greșită înțelegere a rolului și destinației filmului de animație, cred că trebuie să acceptăm că el a încetat de a mai fi doar un prilej de amuzament sau de istorii moralizatoare pentru preșcolari Animația este o artă cu posibilități nelimitate. De aceea cred că nu se poate pune problema orientării preponderente către tematica destinată copiilor, fără a frîna în acest fel desfășurarea posibilităților animației ca artă. Trebuie realizat un echilibru în așa fel încît preferințele autorilor pentru un gen sau altul, cît și calitățile lor, să prevaleze. În acest sens mi se par evidente cifrele care, desprinse din actuala ediție a Festivalului de la Mamaia, ne dau raportul dintre filmele pentru copii și cele pentru adulți, premiile acordate reflectînd situația reală: un singur film pentru copii „Cine ești tu?" (R.D.G.) făcînd figură solitară într-o grupare de filme expres dedicate maturilor.

Ajungem astfel la cel de-al doilea factor al discuției: selecția. Ceea ce a fost evident și nefiresc a fost criteriul „diversității genurilor" în locul celui al valorii. Numărul mare de filme din selecția noastră — 10 — nu este rezultatul valorilor intrinsece, ci al dorinței de a fi diverși cu orice preț. Mă gîndesc din nou la selecția sîrbească, densă și unitară, la care fiecare film putea figura în palmares. Cred că și filmele noastre, bine selectate, în număr redus, grupate după criterii valorice, la care se puteau adăuga și filme prezentate în afara concursului sau care (deși realizate în studioul Animafilm, de animatori români, dar la cererea unui producător străin) au reprezentat (sic!) Franța, puteau constitui o apariție unitară, chiar dacă absentau vîrfuri spectaculoase.

Mamaia '70 a fost într-adevăr, reluînd formularea criticului Florian Potra, un „duș rece pentru animația românească"? Se poate, dar să nu uităm că animație nu înseamnă doar ceea ce am prezentat la Mamaia, ci și ceea ce vrem să facem de un timp încoace și încă nu putem. Vrem adică să cointeresăm toți factorii necesari în obținerea unor rezultate la care sîntem îndreptățiți să aspirăm și pe care arta noastră le merită.

VIRGIL MOCANU

PUNCTE DE VEDERE

CRONICA LITERARĂ

Între sprijinitorii tinerelor generații de poeți, Ștefan Aug. Doinaș a întreprins o acțiune singulară: spre deosebire de numeroșii maeștri care au plăcerea deosebită de a patrona cam boem nașterea cîte unui nou poet, autorul „Lămpii lui Diogene" procedează metodic la o serie de analize în căutarea nu atît a timbrului personal, a poetului, cît a unor garanții, fie și minime, de poezie. Stabilirea genului proxim e preocuparea, într-adevăr, cea mai utilă în cazul tinerilor; diferența specifică se cîștigă, în cele mai multe cazuri, mai tîrziu. În fond, cartea de critică a unui poet ca Ștefan Aug. Doinaș ar putea fi un adevărat curs de poezie predat cu generozitate, nu lipsită de restricții, chiar acelora din care se aleg fragmentele ilustrative. Autorul și lecția sa de poezie pot primi drept caracterizare ceea ce se spune despre Radu Stanca: „Aceste disocieri — cărora limpezimea de gîndire și proprietatea termenilor le dau un aer aproape didactic — definesc o concepție poetică, o inteligență artistică și un stil de travaliu literar". Remarcînd utilitatea pedagogică a întreprinderii vom observa și justificarea adesea exclusiv metodică a citării masive din autori și producții cărora le rămîne numai cinstea de a fi puși în pagină de un poet ca Ștefan Aug. Doinaș. Deosebirea dintre discursul unui poet și al unui critic este aceasta: în timp ce poetul e nevoit să apeleze pentru ilustrarea programului său la citate, criticul are avantajul de a cita autori (de unde autoritate).

Programul restrictiv al primului vine din caracterul personal; restricțiile celui de al doilea privesc egal orice program personal. Vom considera deci judecățile poetului Ștefan Aug. Doinaș, ca pe niște judecăți de gust și nu de valoare: **„Poetul-critic, e drept, afirmă și neagă, uneori cu vehemență; dar el se afirmă, întîi de toate, pe sine însuși, și neagă ceea ce nu corespunde idealului său artistic (...) Poetul-critic se simte vizat personal în tot ce afirmă sau neagă (...) Așadar vom spune că poetul-critic formulează, în general, judecăți de gust" (Poezie și critică).** Ne-am aștepta, deci, la multe analize pătrunzătoare dar și tot atîtea judecăți de valoare arbitrare, mai mult ori mai puțin personale. Cultura și propria formulă poetică dau însă un aliaj inextricabil care, în calitate de instrument critic, conduce la judecăți exacte.

Este o excepție care confirmă regula. Disciplina binecunoscută a propriei formule poetice conduce pe autorul acestor însemnări la căutarea disciplinei altora sau, cu o expresie consacrată, a conștiinței artistice dovedite sau nu de tineri. Acolo unde există, prezența acesteia salvează dacă nu un autor măcar cîteva poezii ori chiar versuri. Identitatea e sacrificată de dragul respectării unei condiții generale, aplicabilă tuturor, de la maestru la debutant. Ca să existe, originalitatea trebuie să dispună de o conștiință artistică în stare să organizeze un temperament liric. Deci, pentru tineri chestiunea e, după Ștefan Aug. Doinaș, nu de a dispune de originalitate, ci de disciplină, ordine, rigoare.

Pasiunea de a inova cu orice preț — avertizează criticul poet — pune în conflict temperamentul liric cu felul exprimării: o natură senină, de exemplu, echilibrată, solară este trădată de o instrumentație macabră. Așadar un anumit conținut intră în conflict cu forma inovată. Poza exprimă un fond ignorat ori trădat cu bună știință. La rîndul nostru ne întrebăm, totuși, dacă această poză nu are nici o șansă de a deveni un conținut. Autorul atrage atenția, pe bună dreptate, asupra marelui procent de imitație în poezia tinerilor. Într-adevăr, dar pe cine imită tinerii? Cel puțin tinerii din această carte par a imita mai ales pe Nichita Stănescu și Marin Sorescu. Ștefan Aug. Doinaș explică imitația prin prestigiul modelelor. Nici vorbă, prestigiul celor doi poeți e deasupra îndoielii. Dar aceasta e numai o parte și, după părerea noastră, nu cea mai importantă a explicației. L-au imitat cu adevărat Vlahuță și ceilalți pe Eminescu? Adevărul e că poetul mare este inimitabil și post-eminescienii l-au pastișat pe Eminescu fără să-l poată imita. Pare că premergătorii l-au imitat pe Eminescu. Ceilalți l-au pastișat. Imitația e inconștientă, pastișa dimpotrivă, e programatică și prin aceasta subalternă. Dar, revenind la tinerii poeți de azi: am fi tentați să spunem că ei nu imită cu adevărat în măsura în care ceea ce imită ei poate fi imitat! Imitarea este, în ultimă analiză, un fapt mecanic și dacă e sigur că prelungirea ei dezvăluie vidul originalității celor care fac „braconaj artistic" nu e mai puțin probabil și, în orice caz, este mai important că formula imitată conține în sine un defect pe care se sprijină posibilitatea imitării. Un anumit mod mecanic de a produce lirism, însușit de o serie infinită nu face seria mai vinovată decît modelele. Uneori Nichita Stănescu și Marin Sorescu trec în rîndul propriilor imitatori. De ce ne-ar îngrijora mecanismele de producție literară, ticurile etc. la alții decît în primul rînd la cei doi prestigioși poeți? De ce „sintaxa aparate" a lui N. Stănescu devine subit „teribilism care vrea să epateze", la Mihai Bărbulescu ori „falsa profunzime a unor panseuri" din Marin Sorescu este condamnabilă la... Lucian Bureriu?! Ipostaza mecanică a poetului adevărat care este Marin Sorescu are în Ștefan Aug. Doinaș criticul cel mai incisiv de pînă acum: **„Contrar ucenicului vrăjitor care — rostind formula magică — e depășit de dezlănțuirea forțelor naturii oculte, M. Sorescu își divulgă de fiecare dată formula, foarte atent la propria sa dicțiune, dar minunea nu se produce. Încît în locul unei practici a „demistificării" (D. Micu) găsim aici mai curînd practica jubilantă a automistificării: poetul a ajuns să creadă în eficacitatea unei formule care nu mai traduce — la ora actuală — decît niște ticuri spirituale: el crede în virtuțile magice ale unor truvaluri, butade, calambururi, sarcasme etc., în cutremurul unor spaime regizate care — artistic vorbind, nu ni se mai comunică, în adîncimea „filozofică" a unor locuri comune ale scepticismului și cinismului"** (p. 224).

N-am garanta, totuși, că în vehemența negației nu intră, sporind-o, iritarea superioară a poetului-critic produsă de contemplarea unei stări-limită a propriei formule („Situația poetică" și „baladescul" speculează într-un anumit fel o „anecdotică" de la care, schematic vorbind, pornesc și poeziile lui Marin Sorescu). Oricum, ne aflăm în hotărîtoare măsură pe teritoriul criticului-poet. Acolo unde poetul-critic își face apariția, după opinia noastră mai mult decît evident, este în cazul formulei de o cu totul altă factură, ba chiar opusă, a lui Adrian Păunescu. Din acest punct de vedere, am spune că autorului

Radu (acesta, valoros și el, într-o comunitate baladescă) ș.a.m.d. De ce n-am accepta că o asemenea democratizare înseamnă o stimulare lipsită de prejudecăți partizane a tinerelor talente?

O dovadă că așa stau lucrurile și nu altfel o avem în tabloul „modalităților lirice actuale" în care fiecăreia i se dă locul cuvenit: o direcție „fantezistă" cu accentele ei deosebitoare („dramatică" — Emil Botta, „lunatică" — Dimitrie Stelaru, „luxuriantă" — Constant Tonegaru, „malițioasă" — Geo Dumitrescu, „naturistică" — Ion Caraion, „tragică" — Marin Sorescu), altă direcție ar fi aceea a onirismului (termenul, recunoaște autorul, „nu mi se pare întru totul potrivit" și-i acordă corectivul **reveriei**) ușor de recunoscut prin natura **enumerării** care naște fluxul poetic: „ludică" la Virgil Teodorescu, „alchimistica" la Gellu Naum, „babilonică" la Leonid Dimov, „eucharistică" la Sorin Mărculescu, „blazată" la C. Abăluță sau V. Mazilescu, în al treilea rînd vine „lirismul maximei reflexivități": Nichita Stănescu, Gh. Grigurcu, cu aripa „hermetizantă" (Cezar Baltag, Mircea Ciobanu), Nina Cassian, Grigore Hagiu, Ilie Constantin, Adrian Păunescu, „orientarea expresionistă" cu Ion Alexandru, Ion Gheorghe („expresionism mitic"), Gh. Pituț („expresionism etic"), Dan Laurențiu, George Alboiu, nu în ultimul rînd urmează modalitatea „baladescului" (poeții de la Revista Cercului Literar din Sibiu, între care Ștefan Aug. Doinaș, alături de mai tinerii Ion Gheorghe, Dumitru M. Ion și Mircea Ivănescu), în fine „lirismul de atmosferă" (A. E. Baconsky, Aurel Rău, Anghel Dumbrăveanu, Al. Andrițoiu, Dominic Stanca și Ion Horea). Chiar de nu facem alergie la etichete nu putem să nu remarcăm cel puțin fantezia cam luxoasă a acestor etichete. În orice caz, ca un criteriu al varietății tabloului de ansamblu poate fi luat, într-adevăr, rolul acordat fanteziei. În treacăt notăm că metamorfoza ideii de fantezie este aparent paradoxală: fantezia pare a fi distrusă chiar de libertatea pe care a dezvoltat-o. Anarhismul poetic este o libertate lipsită de fantezie. Metamorfoza fanteziei este, în ultimă fază, moartea ei. Din acest punct de vedere, poate, o încercare de a demonstra diversitatea poeziei românești n-ar fi lipsită de interes. În tot cazul, se înțelege că este vorba de o **istorie** a fanteziei indiferent că ar face-o un critic-poet ori un poet-critic. El ar trebui să țină seama de faptul că **la un moment dat** și nu dintr-un capriciu pur poezia și-a negat calitatea de empireu imaginar în care o înălțase aceeași fantezie care a și coborît-o. La poeți precum Tonegaru ori mai ales Geo Dumitrescu „libertatea de a trage cu pușca" este o libertate a fanteziei care se neagă. Imperiul imaginar încearcă a relua contactul cu realul, fapt ce nu-i doar o simplă schimbare de accente. Din această perspectivă devine mai greu de înțeles „privilegiul" poetului-critic de a nu fi obligat **„să țină cont de nici un punct de vedere istoric: el judecă un fenomen literar, o operă literară în sine: aderă la ea sau o refuză, în funcție de gustul și concepția sa estetică".** Probabil din rolul criticii de a îndruma inteligența artistică în „momentele ei de vacanță" (autorul nu exclude nici „perioadele de vacanță"), decurge și obligația ce i se atribuie: **„criticul-poet — oricît de pronunțate ar fi preferințele sale — e chemat să privească opera literară ca pe un produs istoric, să-i înțeleagă și să ne restituie procesul ei genetic".** Dacă admitem însă că este vorba de două ipostaze ale aceluiași personaj creator (poetul-critic și „criticul-poet") unitatea dialectică este salvată cum și polivalența fanteziei.

C. STĂNESCU

LAMPA LUI DIOGENE PRINTRE TINERII POEȚI *)

„Fîntînii somnambule" i se face o mare nedreptate dacă n-am înțelege natura unei astfel de judecăți: ea este una de gust și nu de valoare. Este vizibilă neaderența programatică la „graba artistică de om asaltat de obsesii și de probleme", la „poza maiestoasă de Atlas ce duce pe umeri toate problemele umanității" la, în sfîrșit, „toată această galerie de personaje (care) intră, ca niște draci, în uriașul piept al lui Adrian Păunescu făcîndu-l să delireze îndelung și sonor". Într-adevăr, pentru partizanul „poeziei impersonale" (orice partizanat este, nu-i așa?, impersonal!) nimic mai departe decît fervoarea „personalistă", respingerea anonimatului, nesupunerea verbală (transformată în „verbalism"), vivacitatea patetică a parcurgerii infinitelor identități ce caracterizează pe poetul „Ultrasentimentelor" (nici, desigur, „ultrasentimentele" nu sînt o notă bună, privite din unghiul „poeziei impersonale"). În orice caz, dacă judecata nu este de valoare decizia pare judecătorească: „Cel puțin trei sferturi (!) din poeme nu meritau să vadă lumina tiparului" poetul fiind sfătuit să-și lucreze cu mai multă exigență „ciornele". Nici un reproș nu pare neîntemeiat, toate însă nu-l privesc pe Adrian Păunescu, ci pe distinsul poet Ștefan Aug. Doinaș. Respingerea este principială și nu critică așa cum, eronat, s-a înțeles. Tipul de poet și poezie pe care îl reprezintă Adrian Păunescu se află la antipodul celuilalt. Un A. Păunescu „baladesc" este un nonsens (poate, cel mult, „anecdotic"!). Lampa criticului nu arde fără fitilul poetului.

Situația specială a poetului-critic se mai reflectă și în alt fel mai general. Preocupat să descopere disciplina interioară a poeților tineri, comentariului i se substituie deseori notele de atelier poetic: se dau referințe asupra tehnicii de lucru, „temperatura" lirismului se ia cu un termometru care transformă „febra" în procedeu, ș.a.m.d. Nu-i vorba că dispare „misterul" (!), ci autorii devin într-un fel anonimi. Eroii nu sînt poeții, individualități, ci procedeele, ierarhizate, descompuse, analizate. Farmecul aparte al acestui mod de lectură constă în democrația paginii: Pău alături de Nicolae Turtureanu, Vasile Petre Fati este contemporan de rînd cu Blaga, Mihai Beniuc compune „situație poetică" („germen de baladesc") laolaltă cu Andrei

*) Ștefan Aug. Doinaș: „Lampa lui Diogene".

(Urmare din pag. I)

miliei", în cazul nostru al directoarei, tovarășa MARIA MINEA. De aproape 20 de ani, conducătoarea acestei instituții s-a identificat total cu interesele fetițelor care au fost ori sînt găzduite aici, cu durerile și bucuriile lor.

Titlul nu este o metaforă. Aici, în strada Radu Vodă, am descoperit realmente o familie foarte numeroasă, cu 200 de copii, mai buni, sau pe cale de a deveni buni, mici — cu greutățile acestei vîrste — mai mari — preadolescente, cu problemele lor specifice — și tinere — studente ori muncitoare — căsătorite ori în perspectivă de a se căsători, cu copii ori așteptînd copii. Chiar cînd eram acolo, tovarășa Minea și alte educatoare așteptau cu înfrigurare un telefon care să anunțe „fată sau băiat". Telefonul urma să-l dea o soră — fostă fericita mamă (astăzi pictor scenograf și al cărei prim tablou, premiat la un concurs școlar, decorează de mulți ani cabinetul directoarei) tot o veche „pensionară" a casei. Pentru că, tot ca în familie, chiar și cînd încep să trăiască pe propriile picioare, nu uită casa de unde au plecat. Vin, se interesează de notele fetelor, le învață să se pieptene, să se îmbrace, să se poarte.

Devotamentul colectivului educativ, exprimat și prin numărul mare de ani petrecuți numai în această unitate (Elisabeta Miron — 19 ani, Ileana Nicolae — 17 ani, Constantin Talasman — 16 ani, Ioana Predescu — 16 ani etc. etc) profesionalismul la care au ajuns, dar, mai ales, omenia, au creat un sistem de relații, reguli și tradiții care se preiau și se îmbogățesc de fiecare generație, ca într-o familie. De pildă: nu există dormitoare pe vîrste sau clase: fetele se adună după simpatii, după preferințe. În încăperile mai mici dorm surorile. În vacanțe, cînd se întorc fetele care învață la licee sau școli profesionale, se petrec alte mutații: ele sînt oaspeți și fiecare dormitor vrea să aibă musafirul său. Fetele mai în vîrstă capătă cîte o „pupilă". Dar acest drept le creează obligații deosebite: ca să te poți ocupa de o fetiță din clasa întîi sau a doua, trebuie să fii tu o elevă bună, ordonată, cu maniere civilizate.

Sau, un alt exemplu: toată îmbrăcămintea fetelor e făcută de comandă. „De ce să le uniformizăm? — se întreabă tovarășa Minea. Și apoi, la croitoreasă, fata poate alege modelul, materialul, garnitura. Cînd să învețe asemenea lucruri, dacă nu acum?"

Într-adevăr M-am uitat în garderoba „de duminică" a fetelor și aproape n-am văzut două rochițe la fel.

Viața la casa de copii trebuie să semene, în unele cazuri, cu viața din casa părintească, rămasă în memorie ca ceva inegalabil; alte ori să șteargă amintiri dureroase; și, în destule cazuri, să se imprime, pe un teren absolut gol, ca viața de familie posibilă. Nu este ușor, pentru că o fetiță nu seamănă cu alta, pe fiecare alt necaz a adus-o aici, unele au o surprinzătoare precocitate sexuală înainte de a ști tabla înmulțirii și nu puține au gustat din „mirajul" vagabondajului ori al lucrurilor însușite „de-a gata". Se muncește cu grupe mici, se recuperează rămînerile în urmă la învățătură, se depistează și se cultivă talente — la desen, lucru de mînă, traforaj, felurite instrumente, sport, limba franceză, teatru, dansuri etc. Se descoperă de timpuriu viitoarele trepte școlare necesare profesiunii, existînd astfel, în permanență, pentru educator dar, mai ales, pentru eleve — un țel de atins. Și încă ceva: se asigură tuturor copiilor partea de bucurie ce li se cuvine la această vîrstă. Plimbări, jocuri, filme, teatru, excursii, vacanța petrecută în tabere sînt bucuriile mari, comune. Dar mai sînt bucuriile mici, destinate numai unei anume fete, ca răsplată că a muncit mai mult, că și-a înfrînt o pornire necugetată ori o deprindere urîtă, că a fost ziua ei, că citește, că e atentă cu colegele. Dar cîte surse de bucurii nu se găsesc aici?

Cu atît mai mult e de apreciat devoțiunea personalului

Fiecărui copil i se asigură partea de bucurie ce i se cuvine...

DINCOLO DE PORȚILE CASELOR DE COPII

Casei de copii nr. 6 și căldura pe care o degajă această devoțiune, cu cît n-o întîlnești peste tot. Am vizitat două case care adăpostesc băieți: nr. 2 găzduind 110 copii și nr. 7 totalizînd peste 150. Recunosc, localul Casei nr. 2 este cu adevărat impropriu. Deși fără încăperi suficiente pentru nevoile sale, în același local mai funcționează și o grădiniță, mai există și un locatar particular. Greu de înțeles cum de n-a putut găsi Consiliul popular al municipiului București, pe parcursul multor ani, o rezolvare acestei situații de netolerat. Dar, chiar în aceste condiții, aspectul este dezolant Dormitoare imense, reci, cu un mobilier în paragină. Paturi cu lenjerie de o curățenie îndoielnică, pături neînfățate, pijamale decolorate și degradate. Nici vorbă de cuverturi, covoare, tablouri, flori și alte asemenea „mofturi".

— Nu țin la noi florile — se disculpă tovarășa Goga, directoarea Casei nr. 2. Nu avem destul soare...

Să fie oare numai soarele de vină pentru lipsa de căldură, pentru dezordinea și atmosfera de improvizație ce domnește aici? De altfel, băieții s-au încadrat perfect: circulă cu hainele în neorînduială, unii chiar semiîmbrăcați, imprimă încăperilor destinate meditațiilor aceeași notă de neglijență. Dar ciudățeniile nu se opresc aici. Iată o mostră: pentru formarea unor deprinderi practice celor 110 băieți le-a fost repartizată o profesoară de lucru cu specialitatea ...țesătorie. Mai știe și legătorie, îi mai învață să-și coase nasturi... merge.

Nici casa nr. 7 nu are condiții bune — funcționează în două localuri, găzduiește mai mulți copii decît oferă capacitatea sa. Dar și aici lipsa spiritului gospodăresc agravează condițiile nefavorabile. La prima cunoștință, de pildă, sala de mese arata deplorabil și a fost nevoie de intervenția energică a unui inspector de specialitate ca lucrurile să fie, cît de cît, puse la punct. Deși în prezent transferat la alt loc de muncă, merită să-i consacrăm cîteva rînduri administratorului de pînă acum al acestei unități — Ștefan Corogeanu. De neînchipuit ca un lucrător la o instituție cu un asemenea profil să dovedească atîta uscăciune sufletească, dezinteres și, poate, rea credință. De neînchipuit pentru că Ștefan Corogeanu a crescut, la rîndu-i, într-un orfelinat și n-a muncit în altă parte pînă în prezent decît la casa de copii. Componența meniurilor, calitatea și cantitatea alimentelor, precum și mesele rezultate, sumele alocate pentru fiecare zi într-o perioadă cînd Ștefan Corogeanu a fost administrator ar putea constitui mobilul unui control financiar riguros.

Dacă pornim de la realitatea că **prevederile bugetare pentru fiecare copil sînt aceleași, casele avînd un buget variabil doar în raport cu numărul de copii, rezultă că ele dispun de aceleași posibilități materiale. Deosebirile sînt determinate de modul de organizare a activității, de calitatea personalului didactic și administrativ, de spiritul gospodăresc și, în primă instanță, de dragostea față de copii, de dorința de a le înfrumuseța, prin toate mijloacele, copilăria crunt lovită.** Concepute și organizate pe principiul familiei, casele de copii pot și trebuie să alcătuiască un cămin părintesc, în care nimic — de la hrană la mobilier, de la îmbrăcăminte la atitudinea adulților — să nu adîncească traumele psihice ale copiilor, ci să le estompeze pînă la totala vindecare.

PEDAGOGIA LACĂTELOR

La Casa de copii nr. 2, totul este încuiat. La infirmerie, periuțele de dinți și prosoapele; jucăriile pentru cei mici, cărțile pentru lectură; hainele de duminică. Fiecare copil și-a atîrnat, la rîndu-i, un lacăt greu pe partea de dulap care-i aparține. N-am văzut niciodată atîtea lacăte adunate la un loc. La Casa nr. 7 stau, în plus, sub cheie televizoarele, aparatele de radio. Copiii n-au asupra lor **nimic.** Pentru o pereche de ciorapi curați, sau chiloți, sau cămașă de care au nevoie înainte de ziua cînd e hotărîtă schimbarea lenjeriei, fac coadă la magazie, trebuie să aducă justificări. Cînd ar fi atît de simplu pentru o fată, dar și pentru un băiat mai mărișor, să-și clătească ciorapii murdăriți și să-și ia alții curați din dulap. În fond, așa se întîmplă și acasă, așa învață un copil să-și poarte de grijă, să-și ajute mama prea ocupată.

Sînt aici două aspecte: regimul nostru financiar obligă conducerile caselor de copii să justifice fiecare leu cheltuit. Ceea ce e perfect normal. Dar se adună, cu o rîvnă demnă de o cauză mai bună, fiecare ciorăpel, chiar făcut ferfeniță, se întocmesc acte de reformă, hîrtii, inventare și, aparent, totul e în ordine. De ce atîta rigiditate? Statul nostru dăruiește cu generozitate fonduri însemnate pentru ca acestor copii să nu le lipsească nimic și lucrurile se împotmolesc tocmai la nimicuri. De ce nu s-ar putea degreva de control mărunțișurile vestimentare nu numai cu un termen de uzură rapid dar care se și pot pierde într-o excursie? Care părinte nu poate confirma că ciorapii se mai rătăcesc, că un maleu se poate uita în sala de sport? (Aici aș deschide o paranteză de alt ordin: actualul barem de necesități vestimentare pentru un copil este reglementat pe baza unei hotărîri datînd de mai bine de 10 ani. Atunci, atît se putea oferi unui copil. Dar în anii care au trecut a crescut considerabil nivelul nostru de trai, au crescut și cerințele fiecăruia dintre noi. N-ar trebui ca și acest barem să reflecte stadiul actual al modului în care ne îmbrăcăm? Copiii aflați în grija statului beneficiază — ca să ofer un singur exemplu — de 3 perechi de ciorapi pe an. Nu e ridicol de puțin?).

Obligația aceasta de ordine financiară s-a transferat automat și pe planul pedagogiei. Nu pot să nu descriu sistemul complicat și greoi prin care trec copiii de la Casa nr. 2 din dormitoare spre baie: o scară îngustă și întortochiată îi poartă de la etaj spre spălătoarele de la subsol. Pe la cotituri îi așteaptă ingrijitoarele cu prosoapele și periuțele. Cine mai stă să aleagă și cine le mai recunoaște? În altă parte se îmbracă. Unde s-a mai pomenit așa ceva? E îndoielnic că servește un asemenea sistem formării unor deprinderi de igienă elementară. Mai curînd poți crede că primul lucru pe care îl vor face copiii după ce vor părăsi casa în care au fost ocrotiți, va fi renunțarea la spălatul dinților.

Dar lacătele oribile care atîrnă pe dulapuri! Nimeni nu poate susține că e ușor să educi respectul pentru lucrurile personale ale colegului cu care împarți traiul. Dar e posibil. Încerc să cred că lacătele exercită o mai mare tentație de a cotrobăi, de a afla ce ascund. Și e oare mai pedagogic să cari televizorul pentru fiecare emisiune decît să împodobești cu el un colț anume rezervat, să alcătuiești o grupă de responsabili pentru mînuirea lui și pentru alegerea și respectarea programului? Argumentul suprem: „copiii îl strică", cade în fața pericolului real de a fi stricat din prea deasa lui trambalare dintr-un loc în altul.

Peste zi și dormitoarele sînt încuiate. Chiar și la Casa nr. 6! Ce pedagogie prevede ca în casa ta (tuturor educatorilor le place să spună că sînt constituiți după criteriile de organizare ale familiei!) să n-ai voie să intri în dormitor decît între anumite ore? De altfel, în nici o casă nu există un loc în care un copil s-ar putea retrage pentru cîteva clipe singur, să scrie o scrisoare, sau să gîndească sau pur și simplu, să nu facă nimic. Aș vrea să fiu bine înțeleasă: nu pledez pentru retragerea copiilor în ei înșiși. Ei au nevoie să uite, să se joace, să învețe, să stabilească raporturi firești cu colegii de vîrstă, cu adulții. Dar supravegherea continuă înăbușă personalitatea, devine sufocantă. În sprijinul acestei afirmații aș mai aduce un singur exemplu: exact acolo unde ar fi nevoie de cheie și lacăt — la W.C.-uri nu există. Și nu dintr-o eroare gospodărească dar supravegherea se întinde pînă și aici.

Nu riscăm oare, într-un asemenea regim sever, să educăm oameni suspicioși, lipsiți de încredere în ei înșiși și în cei din jur, nesiguri, timizi, nemulțumiți? Motivația unei asemenea atitudini va fi, cu siguranță, eterogenitatea actualelor colective de copii. Dar despre acest aspect într-un articol viitor.

Sala de muzică — un loc îndrăgit de toate fetele

ÎNCHEIEREA VIZITEI DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI GUVERNAMENTALE A UNIUNII SOVIETICE

Solii poporului sovietic în vizită prin Capitală

Ieri, ultima zi a vizitei întreprinse în țara noastră de delegația de partid și guvernamentală a Uniunii Sovietice, în frunte cu A. N. Kosighin, a înscris în program cunoașterea unor realizări urbanistice și edilitare ale Capitalei.

Vizita prin metropola țării s-a desfășurat sub semnul aceleiași primiri călduroase care i-a însoțit tot timpul pe solii poporului sovietic, înalți oaspeți ai României socialiste.

În turul de orizont efectuat în Capitală, membrii delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice au fost însoțiți de tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., și Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., primarul general al Capitalei, precum și de Bujor Almășan, membru al C.C. al P.C.R., ministrul industriei miniere și geologiei, și Ion Cosma, membru al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului popular al Municipiului București.

Se străbat artere principale ale orașului, bulevardul Aviatorilor, Calea Victoriei, Bulevardul Republicii, punctul terminus fiind cartierul Titan.

Cartierul Titan. Oaspeții privesc cu admirație desfășurarea panoramică de clădiri și spații verzi, de bulevarde, magistrale și alei, mulțimea ce umple trotuarele, mulțimea care aclamă de la balcoane și îi răspund cu bucurie.

La complexul alimentar din apropierea blocului denumit în cartier „Potcoava" se face un scurt popas. Cetățenii, aflînd de sosirea în cartierul lor a distinșilor oaspeți sovietici, se adunaseră în mare număr să-i întîmpine. Din mijlocul lor se desprind cîteva fete și oferă tovarășului Kosighin și celorlalți oaspeți buchete de garoafe roșii. Este o atmosferă vibrantă. Se aud urale și ovații pentru întărirea prieteniei dintre popoarele român și sovietic.

În fața unei sugestive machete, oaspeții primesc explicații din partea arhitectului șef al Capitalei, Tiberiu Ricci. Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. se interesează de gradul de confort al apartamentelor, cere explicații privind sistemul de alimentare cu apă și căldură a locuințelor. În final are cuvinte de apreciere la adresa eforturilor depuse de edilii Capitalei pentru a crea condiții tot mai bune de viață cetățenilor.

Oaspeții dau o apreciere pozitivă concepției arhitectonice a cartierului, soluțiilor estetice adoptate în construcție și subliniază ca deosebit de important faptul că acest cartier de locuințe a apărut și se dezvoltă în apropierea unor mari unități industriale.

Dorind să cunoască și unele aspecte ale aprovizionării populației din cartier, oaspeții vizitează un complex alimentar.

Prima unitate comercială vizitată este un magazin de legume și fructe. Mărfurile — legume de sezon cum sînt roșiile, ardeiul, varza, cartofii, morcovii — sînt frumos etalate și fac o plăcută impresie oaspeților. Premierul Kosighin și ceilalți membri ai delegației sovietice cer detalii asupra sistemului de aprovizionare, asupra nivelului desfacerii și găsesc foarte convenabile prețurile produselor. Tovarășul M. A. Suslov, încîntat de abundența și calitatea mărfurilor, cere să i se cîntărească un kg de ceapă proaspătă. Vînzătorii cîntăresc marfa și o oferă oaspetelui în dar. Șeful delegației sovietice se întreține cu personalul magazinului. La unitatea alăturată, un magazin „Alimentara" cu autoservire, oaspeții găsesc aceeași abundență de mărfuri și bună rînduială. În discuțiile avute cu responsabilul unității, tovarășul Kosighin, alți membri ai delegației, se interesează de metodele folosite în activitatea de deservire a cumpărătorilor, precum și de cîștigurile realizate de lucrătorii din comerț. La ieșirea din magazin, oaspeții sînt din nou întîmpinați cu aplauze și urale. Premierul Kosighin se oprește, strînge mîna mai multor cetățeni și se întreține amical cu aceștia.

— Aveți un oraș modern, frumos, e plăcut să trăiești aici, spune tovarășul Kosighin.

Cetățenii întăresc prin răspunsuri aprobative elogiile aduse cartierului lor.

Dialogul se extinde apoi asupra scopului vizitei în România a delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice. Tovarășul Kosighin precizează că vizita pe care a făcut-o în țara noastră s-a concretizat în rezultate fructuoase.

— Știți, desigur, se adresează premierul cetățenilor, că între cele două țări ale noastre a fost semnat ieri un foarte important document — Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală. Tot ieri am avut convorbiri foarte rodnice cu tovarășul Nicolae Ceaușescu. Îmi exprim convingerea că atît documentul, cît și schimbul de păreri pe care l-am realizat, vor contribui la adîncirea și dezvoltarea continuă a prieteniei româno-sovietice.

Aceste declarații ale conducătorului delegației sovietice au fost primite cu căldură de cei prezenți.

Încă un pas și se ajunge în bulevardul Constantin Brâncuși, a cărui latură dinspre miază-zi este plin șantier. Oaspeții se opresc în fața blocului denumit în scriptele constructorilor T. I. Este o clădire pe cît de masivă — însumează nu mai puțin de 170 de apartamente — pe atît de suplă. În exterior se execută lucrări de finisaj și oaspeții au posibilitatea să cunoască, în acțiune, un tip nou de utilaj — schelă și macara în același timp — cu care sînt dotate întreprinderile noastre de construcții. Muncitorii se opresc din lucru cîteva minute și fac o frumoasă primire solilor poporului sovietic. Se vizitează apoi cîteva din viitoarele locuințe. Au loc și aici discuții. Tema: gradul de confort al apartamentelor, metodele și ritmul construcțiilor. Directorul întreprinderii de construcții nr. 2, ing. Constantin Popa, subliniază în răspunsurile sale preocuparea permanentă a constructorilor pentru găsirea și aplicarea unor soluții constructive cît mai economice, pentru sporirea gradului de confort al apartamentelor.

Se străbat din nou străzile Capitalei. Pe trotuare — aceeași mulțime prietenoasă, aceeași atmosferă însuflețită. Mii de bucureșteni salută cu căldură pe oaspeți, flutură steguțe. În piața Universității, coloana de mașini descrie o buclă înconjurînd de aproape șantierul Teatrului Național și al hotelului „Intercontinental", maiestoase edificii ale Capitalei, aflate într-un stadiu avansat de construcție.

Ieri, în ultima zi a vizitei pe care a întreprins-o în țara noastră, la invitația Comitetului Central al partidului și a guvernului român, delegația de partid și guvernamentală a Uniunii Sovietice a realizat în cartierul Titan, pe străzile orașului, printre cetățenii Bucureștilor un contact nemijlocit, direct cu realitățile dinamice ale Capitalei României socialiste, de altfel realități ale țării întregi. Un mijloc mai mult de cunoaștere, de stimă și respect reciproc.

N. POPOESCU-BOGDĂNEȘTI

Plecarea spre Moscova

(Urmare din pag. I)

Stimate tovarășe Maurer,
Stimați prieteni români,

Delegația de partid și guvernamentală a Uniunii Sovietice se reîntoarce în patrie. Am vrea să exprimăm sincera noastră recunoștință Comitetului Central al Partidului Comunist Român, guvernului Republicii Socialiste România, întregului popor român pentru ospitalitatea și căldura cu care am fost primiți în aceste zile istorice.

Vizita noastră în România a fost de scurtă durată, dar atît noi cît și tovarășii noștri români, avem tot temeiul să fim satisfăcuți de rezultatele sale. Noul tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală semnat la București, reprezintă un program pe termen lung de dezvoltare în continuare a relațiilor sovieto-române. El va servi la întărirea legăturilor multilaterale dintre țările, partidele și popoarele noastre. Noul tratat corespunde pe deplin intereselor fundamentale ale popoarelor ambelor țări, el servește cauzei noastre comune, cauzei păcii și socialismului.

În timpul vizitei, delegația noastră a avut posibilitatea de a proceda la un schimb de opinii cu secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu președintele Consiliului de Miniștri, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, cu alți conducători ai partidului și guvernului român, în problemele de actualitate privind relațiile sovieto-române și situația internațională. Noi considerăm că aceste convorbiri au fost foarte utile și fructuoase. Delegația noastră pleacă ducînd cu sine amintiri calde despre întîlnirile cu oamenii muncii români, care sub conducerea Partidului lor Comunist, au obținut mari succese în dezvoltarea economiei, științei și culturii. Ne bucură sincer realizările dumneavoastră și vă dorim din toată inima noi victorii glorioase în construcția socialistă. Comuniștii și oamenii muncii din România pot fi siguri că Partidul Comunist al Uniunii Sovietice le este prieten și aliat de nădejde. Poporul sovietic este ferm hotărît să facă și pe viitor totul pentru dezvoltarea colaborării frățești multilaterale a țărilor noastre.

Trăiască prietenia de nezdruncinat a popoarelor sovietic și român, aliat și tovarăș de luptă în bătălia măreață pentru socialism și comunism!

Să se întărească unitatea și coeziunea țărilor socialiste!

La revedere tovarăși, vă mulțumesc!

Răspunzînd, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a spus:

Onorate tovarășe Kosighin,
Dragi tovarăși și prieteni,

Acum, la încheierea vizitei dumneavoastră în Republica Socialistă România doresc să exprim din nou satisfacția pe care ne-a produs-o prezența în mijlocul nostru a delegației de partid și guvernamentale sovietice, a dumneavoastră stimate tovarășe Alexei Nikolaevici Kosighin. Deși scurtă, această vizită v-a oferit posibilitatea de a vă întîlni cu oamenii muncii din țara noastră, de a aprecia însuflețirea cu care muncesc pentru construirea noii orînduiri sociale.

Întîlnirea cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, convorbirile pe care le-am purtat împreună au evidențiat, o dată mai mult, preocuparea noastră statornică, a partidului comunist, a guvernului român de a întări prietenia și colaborarea multilaterală româno-sovietică.

Nu ne putem opri să subliniem încă o dată satisfacția cu care constatăm acordul nostru deplin pentru extinderea și intensificarea legăturilor româno-sovietice pe toate planurile. Nădăjduim că cele două țări și popoare vor beneficia de roadele acestei colaborări.

Vă rugăm, dragi tovarăși, să duceți cu dumneavoastră expresia sentimentelor de prietenie tovărășească pe care Partidul Comunist Român, guvernul țării și întregul popor român le manifestă față de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, de Uniunea Sovietică, de popoarele sovietice, o dată cu calda noastră urare de noi și mari succese în opera de edificare a societății comuniste.

Trăiască prietenia și colaborarea multilaterală româno-sovietică!

Trăiască unitatea tuturor țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești mondiale!

Să triumfe pacea și înțelegerea între popoare!

La ora 11, avionul guvernamental decolează, îndreptîndu-se spre Moscova.

Primire la președintele Consiliului de Miniștri

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit, miercuri după-amiază, pe dr. Otto Schedl, vicepremier al guvernului și ministru al economiei și transporturilor al landului Bavaria din Republica Federală a Germaniei, care ne vizitează țara la invitația ministrului comerțului exterior.

La primire a luat parte Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior.

Cu ocazia aniversării a 49 de ani de la Revoluția populară mongolă

În cadrul manifestărilor prilejuite de cea de-a 49-a aniversare a Revoluției populare mongole, Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea a organizat miercuri după-amiază, la Casa de cultură a institutului, o adunare festivă.

Au participat Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, funcționari superiori din M.A.E. și C.S.C.A., oameni de artă și cultură, ziariști, un numeros public.

De asemenea, au luat parte Damdinnerenghiin Bataa, ambasadorul R. P. Mongole la București, membri ai ambasadei și alți membri ai corpului diplomatic.

Despre importanța acestui eveniment a vorbit Petru Ignat, secretar general de redacție la ziarul „Munca". În cadrul adunării a luat, de asemenea cuvîntul ambasadorul R. P. Mongole la București.

În încheiere a fost prezentat un film artistic, producție a studiourilor din R. P. Mongolă.

(Agerpres)

AGENDA

● CONTINUÎNDU-ȘI VIZITA ÎN ȚARA NOASTRĂ, președintele Uniunii interparlamentare, André Chandernagor, însoțit de Tudor Drăganu, vicepreședinte al Grupului român al Uniunii interparlamentare, a făcut o călătorie în județele Suceava, Neamț și Brașov.

În timpul acesteia, oaspetele a avut întrevederi cu președinții consiliilor populare județene respective, a vizitat obiective industriale, construcții de locuințe, monumente de artă din nordul Moldovei, stațiuni de odihnă din Brașov și Valea Prahovei. Înapoiat în Capitală, André Chandernagor a vizitat Muzeul Satului.

● DELEGAȚIA COMISIEI DE AFACERI SOCIALE din Senatul francez a făcut miercuri dimineața o vizită la Ministerul Sănătății, unde a avut o întrevedere cu Mihai Aldea, adjunct al ministrului. Cu acest prilej oaspeții au fost informați despre unele probleme privind organizarea asistenței medicale, formarea repartizarea și promovarea cadrelor medicale în țara noastră.

(Agerpres)

PRIMIRE LA C.C. AL P.C.R.

Tovarășul Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C. C. al P. C. R., a primit miercuri, 8 iulie a.c., delegația de activiști ai P. C. Bulgar, condusă de Hristo Țanev, adjunct de șef de sectie la C.C. al P. C. Bulgar, care, la invitația C. C. al P.C.R., a făcut o vizită pentru schimb de experiență în țara noastră.

La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească, au participat Constantin Mîndreanu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., și Alexandru Ignat, șef de sector la C.C. al P.C.R.

A fost prezent Borislav Konstantinov, consilier al Ambasadei R. P. Bulgaria la București.

★

În timpul vizitei în țara noastră, delegația de activiști ai P. C. Bulgar a avut discuții la organe economice centrale, la comitetele județene Ilfov și Constanța ale P.C.R., a vizitat obiective economice, științifice și social-culturale din aceste județe și din municipiul București.

Miercuri seara, delegația a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie.

Lucrările unor comisii ale M.A.N.

La Palatul Marii Adunări Naționale au avut loc miercuri după-amiază lucrările unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale care au dezbătut și examinat, în vederea avizării, proiecte de legi înscrise pe ordinea de zi a actualei sesiuni.

Comisia pentru agricultură și silvicultură, împreună cu Comisia juridică au dezbătut Proiectul de lege cu privire la organizarea producției și a muncii în agricultură.

Comisia economico-financiară și comisia pentru consiliile populare și administrația de stat au dezbătut Proiectul de lege cu privire la organizarea și funcționarea cooperației de consum.

Comisia economico-financiară și comisia juridică au luat în discuție Proiectul de lege privind răspunderea conducerii organizațiilor socialiste pentru gospodărirea mijloacelor materiale și bănești, organizarea și funcționarea controlului financiar.

La dezbateri au luat cuvîntul numeroși deputați, care au făcut unele observații și propuneri. Comisiile au avizat favorabil, în unanimitate proiectele de legi.

Din însărcinarea Consiliului de Stat, Comisia pentru agricultură și silvicultură a ascultat Raportul cu privire la măsurile luate de Ministerul Industriei Alimentare pentru îndeplinirea sarcinilor de plan la conservele de legume și fructe pe anul 1970. De asemenea, în cadrul Comisiei pentru industrie, construcții și transporturi a fost prezentat raportul Ministerului Transporturilor privind măsurile pentru creșterea gradului de siguranță în circulația trenurilor, iar în Comisia pentru învățămînt, știință și cultură, informarea cu privire la activitatea de răspîndire a cunoștințelor cultural-științifice. Cu acest prilej au luat cuvîntul un mare număr de deputați, care au făcut observații și propuneri în legătură cu problemele dezbătute.

CRONICA U.T.C.

Delegația C.C. al U.T.C. (K.I.SZ) din R. P. Ungară, condusă de Tóth Imre, membru al C.C. al K. I. SZ., șeful secției Tineret Muncitoresc, care la invitația C.C. al U.T.C. face o vizită în țara noastră, a fost primită de tovarășul Iosif Walter, secretar al C.C. al U.T.C.

Delegația K. I. SZ. a vizitat Întreprinderea UREMOAS și Grupul școlar construcții.

SPORT

ETAPA A XXVI-A

CAPRICIILE FOTBALULUI

S-a făcut multă zarvă înaintea meciului Dinamo București — F.C. Argeș. Derby de zile mari! Acum se va vedea cine are dreptate: Dobrin sau Angelo Niculescu?, spuneau unii. Dar, la pomul lăudat...

Nimic deosebit nu s-a întîmplat în cele 90 de minute. Din punctul de vedere al fotbalului. Un meci ca multe alte meciuri mediocre. „Regele" din Trivale n-a oferit celor care susțin eroarea neintroducerii lui în echipa de pe Jalisco, nici un argument. S-a văzut mai mult un Nuțu, un Jercan, un Prepurgel. Au luptat alții mai mult pentru echipă, pentru fotbal și pentru ei înșiși. A dat cîteva pase lungi, de un rar rafinament și o fină subtilitate, calculate exact, la începutul meciului, l-a întors odată pe Cheran — acesta s-a ținut scai de el — într-un călcîi, arătîndu-i că mingea are magnet la piciorul lui, dar pe urmă n-a mai făcut mare lucru, s-a consolat mult prea repede. Sînt frumoase și „numerele" de spectacol, dar numai dacă iese ceva. Dacă nu iese nimic... Replica „dobriniștilor" după acest meci slab, nu a întîrziat. „N-are omu' cu cine juca". Ce-o să ne facem atunci? O să importăm un Overath, un Gerson, sau Riva? Și să nu uităm, din formația dinamovistă au lipsit Dinu și Dumitrache. Pe seama duelului dintre Dinu și Dobrin s-a țesut istoria cu un derby de pomină. Dar ultimul s-a văzut incomodat de un fundaș debutant, Petre Nicolae și un Lică Nunweiller, aflat demult într-o formă slabă, caracteristică crepusculului unei cariere. Apariția formației dinamoviste fără Dinu și Dumitrache a produs stupefacție. Fără ei împotriva lui Dobrin? Unele voci mai informate afirmă că ar fi vorba de un chef pe la cantonament, sau pe altundeva pe aiurea, ba de un conflict între cei doi pe de-o parte și antrenor. Lică Nunweiller pe de altă parte. Cine poate să știe care-i adevărul? Spicherul de la stația de amplificare mai bine ne-ar fi spus ce-i cu „tricolorii" noștri iubiți în loc să emită un atare anunț: „tovarășul Proca(!?) să se prezinte de urgență la servici".

Revenind la partidă trebuie să arătăm că Dinamo a reușit, în sfîrșit, să rupă șirul înfrîngerilor. A cîștigat pe merit la un scor concludent, 4—1, în pofida unui adversar care n-a arătat nici un pic de ambiție, nici o vigoare. Aș susține că n-a fost un meci al forței înaintașilor ci al slăbiciunii apărătorilor. Punctul forte al echipei gazde, tinerii Both — autor a 3 goluri! Cheran și Moldovan, care după ce l-a întîlnit pe Radu Nunweiller, a dat un plus de incisivitate atacului. Mai laborioși și mai utili ca în ultimele partide, Lucescu și Sălceanu — ultimul autorul merituos al unui gol.

Un capitol aparte îl constituie arbitrajul — incalificabil. Cavalerul principal, Emil Vlaiculescu (Ploiești), a greșit mai abitir decît un debutant. Jocul n-a creat nici o problemă, în schimb și-a creat el destule, înrîurînd negativ aspectul partidei, și așa destul de cenușie ca spectacol. Să amintim că în min. 49 Lică Nunweiller joacă mingea cu mîna în careu și omul cu fluierul îl trece cu vederea; că în min. 39, cînd Lucescu e doborît în careu de Ivan el arată penalty — jucătorii piteșteni protestează și-l înghioldesc — ca pe urmă să decidă lovitură indirectă din interiorul careului, drept pentru care dinamoviștii îl trec, pentru un moment, cu îmbrîncelile dincolo de tușă!!! Ar mai fi eliminarea discutabilă a lui Nuțu, cel mai periculos atacant piteștean, la începutul reprizei a doua. Să ne oprim aici, presupunînd că colegiul de arbitri știe ce are de făcut. E periculos, acum, la finalul campionatului, să dai soarta unor echipe pe asemenea mîini. „Amicii" de pe margine l-au susținut în aceeași manieră. Un carușel al greșelilor.

Trecînd la celelalte partide, trebuie să arătăm că în fruntea clasamentului nu s-a produs nici o schimbare. Rapid, care se află la a patra „remiză" consecutivă, și la același scor: 1—1, grație unui golaveraj superior, conduce cu același număr de puncte, ca și U.T.A. — 35. Să nu uităm, că echipa lui Domide are însă un meci mai puțin. Tare ne e teamă că Rapid va reedita un final trist: Dumitru refuză să joace. Dan continuă să fie indisponibil, pe Răducanu îl vedem în tribuna din Ștefan cel Mare în chip de spectator... Nu prea miroase a lucru bun.

După eșecul în fața studenților clujeni, steliștii s-au răzbunat pe colegii lor din Craiova, care parcă încearcă să ne convingă tot mai mult că nu mai constituie o echipă. Politehnica, biruind acasă, se pare că s-a salvat de la „repetență" în vreme ce Crișul, incapabilă și acasă să învingă un Rapid, pe linie moartă, își vede soarta pecetluită. Numai o minune — să-i învingă pe ieșeni duminică, în Copou — le-ar mai putea aprinde ceva speranțe. Încolo, rezultate normale sau aproape normale și o decepție: C.F.R. Cluj, care administrase etapa trecută 3 goluri ploieștenilor, numai în urma unui penalty, a reușit ieri în birlogul propriu, un draw, cu stegarii de la Brașov.

Capriciile fotbalului!

VASILE CĂBULEA

CLASAMENT

Rapid	27	13	9	5	37—26	35
U. T. A.	26	16	3	7	42—34	35
Steaua	26	13	5	8	52—30	31
Dinamo București	26	13	3	10	47—35	29
Jiul	27	12	4	11	33—32	28
Universitatea Craiova	26	11	6	9	33—33	28
Dinamo Bacău	26	9	10	7	34—35	28
Farul	26	11	5	10	37—36	27
F. C. Argeș	26	10	6	10	44—38	26
„U" Cluj	29	8	10	11	36—37	26
Steagul roșu	26	10	6	10	32—34	26
C. F. R. Cluj	26	9	6	11	24—34	24
Petrolul	26	8	7	11	26—32	23
Politehnica Iași	26	10	2	14	33—34	22
Crișul	26	8	5	13	32—42	21
A. S. Armata	27	3	7	17	17—47	13

REZULTATELE TEHNICE

Crișul—Rapid	1—1	(1—1)
A.S.A.—U.T.A.	2—2	(1—1)
Din. Bc.—Petrolul	0—0	(0—0)
C.F.R. Cluj—St. roșu	1—1	(0—1)
Politehnica—Jiul	3—1	(2—1)
Dinamo București—F.C.Argeș	4—1	(1—1)
Steaua—Univ. Craiova	4—1	(3—0)
Farul Constanța—„U" Cluj	1—1	(1—0)

Etapa viitoare (12 iulie)

Rapid—Dinamo București
Jiul—Farul
„U" Cluj—Dinamo Bacău
St. roșu—A.S. Armata
Politehnica—Crișul
F. C. Argeș—Steaua
Petrolul—„Univ." Craiova
U.T.A.—C.F.R. Cluj.

ZIARUL „SCÎNTEIA TINERETULUI" și FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE MOTOCICLISM, ORGANIZEAZĂ PENTRU TINERII AMATORI

TROFEUL „MOBRA"

Aceasta e titulatura unei noi competiții sportive — campionatul republican de regularitate și rezistență pentru motoretele de fabricație românească, „Mobra" și „Carpați" a cărui primă ediție va avea loc între 17—19 iulie a.c. pe un traseu care pleacă de la Cîmpulung Muscel și face un circuit prin împrejurimile localității. Întrecerea va fi organizată sub egida ziarului „Scînteia tineretului" și a Federației române de motociclism cu concursul nemijlocit al Ministerului Construcțiilor de Mașini și a I.D.M.S. Izvorîtă din necesitatea dezvoltării acestui sport tehnico- aplicativ, a popularizării și verificării motoretelor românești, pentru stimularea activității mototuristice a tinerilor din asociațiile sportive, încercarea calităților tinerilor de piloți moto etc., competiția se adresează în exclusivitate tineretului. Condițiile de participare prevăd ca vîrsta minimă să fie de 18 ani, iar maxima de 34 de ani. Nu este obligatoriu ca cei care doresc să se înscrie la prima ediție a Trofeului „Mobra" să aibă categorii de clasificare sportivă — pot concura începători alături de maeștri ai sportului și sportivi fruntași, dar fiecare participant e necesar să aibă avizul medicului și să posede carnet de conducere pentru vehicule de 50 cmc precum și asigurarea ADAS valabilă pentru astfel de concursuri. Înscrierile se primesc pînă la 15 iulie 1970 la Federația română de motociclism str. Vasile Conta 16, București, sau la redacția ziarului „Scînteia tineretului" Piața Scînteii nr. 1 secția Sport. Organizatorii precum și forurile locale, vor acorda sportivilor clasați pe primele 7 locuri numeroase premii în obiecte și trofee sportive. Iată acum datele și locul întrecerii. Concursul se va desfășura în trei etape, în condiții de regularitate și rezistență, după cum urmează: etapa I: Cîmpulung — Curtea de Argeș — Barajul Vidraru — Curtea de Argeș — Pitești — Cîmpulung; etapa a II-a: Cîmpulung — Tîrgoviște — Pucioasa — Sinaia — Predeal — Pîrîul rece — Rîșnov — Bran — Cîmpulung; etapa a III-a: Cîmpulung — Pitești — Cîmpulung.

Recomandăm cu căldură organizațiilor U.T.C., asociațiilor sportive sătești, din școli și din întreprinderi, cluburilor și comisiilor sportive din institutele de învățămînt superior să trimită la concurs pe cei mai destoinici tineri amatori de motociclism posesori de vehicule. În numerele viitoare ale ziarului nostru vom reveni cu amănunte.

MERIDIAN

● *MIERCURI, LA GENEVA a avut loc tragerea la sorți pentru stabilirea primelor jocuri ale noii ediții a „Cupei campionilor europeni" și „Cupei cupelor" la fotbal. În „C.C.E.", cîștigătoarea campionatului României va întîlni formația olandeză Feijenoord, care deține acest trofeu. În „Cupa cupelor", Steaua sau Dinamo București, va întîlni pe cîștigătoarea cupei U.R.S.S.*

● **LA VARȘOVIA, au luat sfîrșit întrecerile campionatului armatelor prietene la pentatlon modern. Pe echipe, victoria a revenit formației U.R.S.S. cu 14 837 puncte, urmată de Ungaria 14 014 puncte, România — 13 355 puncte, Polonia — 11 482 puncte. În clasamentul final individual, pe primul loc s-a clasat sportivul sovietic Lednev cu 5 237 puncte, urmat de Bako (Ungaria) — 4 952 puncte și Plank (Ungaria) — 4 921 puncte. Concurentul român Cosmescu a ocupat locul șase cu 4 662 puncte.**

Ultima probă a concursului — crosul — a fost cîștigată de Snelev (U.R.S.S.), cronometrat pe distanța de 4 000 m cu timpul de 12'41" 8/10 (1 282 puncte).

● **LA SOPOT, în cadrul competiției internaționale de tenis „Cupa Mării Baltice", selecționata secundă a Poloniei a învins cu 2—1 echipa de tineret a României. Nedzvedski l-a întrecut cu 6—2, 6—4 pe Santei, iar Fibak a dispus cu 6—3, 6—0 de Marcu. În proba de dublu, perechea Santei — Marcu a cîștigat cu 7—5, 8—10, 6—2 în fața cuplului Nedzvedski — Fibak. Într-un alt meci, Cehoslovacia conduce cu 2—0 în fața formației R.D. Germane.**

● **ÎN ZIUA A DOUA a campionatelor europene de polo pe apă (rezervate echipelor de juniori), selecționata Ungariei a învins cu scorul de 11—2 (2—0, 3—2, 1—0, 5—0) reprezentativa Greciei. Alte rezultate: Spania — Anglia 10—1 (2—1, 3—0, 2—0, 3—0): R.F. a Germaniei — Belgia 12—2 (3—0, 2—0, 3—1, 4—1): Olanda — Polonia 4—1 (1—0, 2—1, 0—0, 1—0).**

● **TURUL CICLIST AL FRANȚEI a programat miercuri etapa a 12-a ruta: Thonon-les-bains — Grenoble (194 km). Etapa a fost dominată de liderul cursei belgianul Eddy Merckx cronometrat în 6h01'49" În clasamentul general individual Merckx are acum un avans de 6'01", față de cel de-al doilea clasat olandezul Zoetemelk. Pe locul trei se află suedezul Gosta Petterson la 10'04".**

COMUNICAT

cu privire la vizita delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice în Republica Socialistă România

(Urmare din pag. I)

Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S., șef de secție la C.C. al P.C.U.S., A. V. Basov, membru al C.C. al P.C.U.S., ambasadorul U.R.S.S. în România.

Delegațiile au constatat cu satisfacție că Tratatul românosovietic de prietenie, colaborare și asistență mutuală din 4 februarie 1948 a contribuit la stabilirea relațiilor de tip nou între România și Uniunea Sovietică, a jucat un rol important în afirmarea unei colaborări largi, reciproc avantajoase între ele.

Continuînd tradițiile de prietenie, afirmate în tratatul precedent, noul tratat oglindește experiența acumulată în colaborarea româno-sovietică, realizările celor două țări în construirea socialismului și comunismului, întărirea relațiilor de prietenie și colaborare dintre țările socialiste, precum și transformările care au avut loc în Europa și în întreaga lume.

În timpul convorbirilor, părțile au reafirmat hotărîrea de a extinde, în continuare, în conformitate cu principiile internaționalismului socialist, relațiile de colaborare multilaterală dintre Republica Socialistă România și U.R.S.S., pe baza ajutorului frățesc, avantajului reciproc, respectării suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi și neamestecului reciproc în treburile interne.

Delegațiile au exprimat convingerea că adîncirea colaborării prietenești dintre Republica Socialistă România și U.R.S.S. corespunde intereselor fundamentale ale popoarelor ambelor țări, sistemului socialist mondial în ansamblu.

Ambele delegații au subliniat că ele acordă o mare însemnătate unității și coeziunii țărilor socialiste. Ele și-au exprimat dorința fermă de a dezvolta colaborarea în cadrul Tratatului de la Varșovia și de a dezvolta prietenia și colaborarea cu celelalte țări socialiste. Părțile au remarcat importanța dezvoltării colaborării multilaterale în cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, în concordanță cu hotărîrile celei de a 23-a Sesiuni speciale C.A.E.R.

România și Uniunea Sovietică reafirmă că, conducîndu-se după interesele socialismului, progresului social, în colaborare cu celelalte țări socialiste, cu toate forțele progresiste și iubitoare de pace, vor acționa în mod hotărît împotriva agresiunii imperialiste, colonialismului și neocolonialismului, vor apăra cu fermitate cauza păcii și securității popoarelor.

Părțile au condamnat cu hotărîre agresiunea S.U.A. în Vietnam, extinderea războiului agresiv de către Statele Unite pe teritoriul Cambodgiei, amestecul militar tot mai larg în treburile Laosului și au exprimat solidaritatea lor deplină cu lupta de eliberare a popoarelor din Indochina. Pentru restabilirea păcii în această parte a lumii este necesar să se pună capăt agresiunii americane, să fie retrase trupele S.U.A. și ale aliaților lor, să fie respectat dreptul popoarelor din Indochina de a-și hotărî singure destinele fără nici un amestec din afară.

În Orientul Apropiat încordarea situației cere adoptarea neîntîrziată a măsurilor pentru soluționarea pe cale politică a conflictului, pe baza rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967, pentru retragerea deplină a trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate și asigurarea dreptului tuturor statelor din această zonă la existență independentă în condițiile păcii și securității.

S-a relevat că România și Uniunea Sovietică se pronunță consecvent pentru convocarea Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa și consideră că propunerile cunoscute ale statelor socialiste, cuprinse în Memorandumul de la Budapesta, creează premisele necesare pentru trecerea pregătirii conferinței pe o temelie practică. Succesul Conferinței general-europene — la pregătirea, organizarea și desfășurarea căreia trebuie să participe toate statele interesate — va contribui la instaurarea unui climat de încredere între țările europene, la crearea condițiilor favorabile pentru examinarea problemelor nesoluționate în Europa.

Delegațiile de partid și guvernamentale ale Republicii Socialiste România și U.R.S.S. și-au exprimat încrederea că vizita delegației sovietice în România, încheierea noului Tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală, schimbul util, tovărășesc de păreri, care a avut loc, reprezintă o contribuție importantă la dezvoltarea continuă a colaborării multilaterale româno-sovietice, la întărirea unității și coeziunii țărilor socialiste.

de peste hotare

Criza de guvern din Italia

Criza de guvern din Italia continuă să fie obiectul unei analize detaliate în cadrul conducerilor partidelor politice.

Miercuri dimineața, au fost date publicității la Roma documentele aprobate de către direcțiunile partidelor democrat-creștin (P.D.C.) și socialist (P.S.I.), întrunite pentru a examina situația politică actuală și măsurile ce se impun pentru a ieși cît mai curînd din criză. Dezbaterile din cadrul Direcțiunii P.D.C. au scos în evidență păreri neconvergente între curentele „stîngii" democrat-creștine și alte curente din acest partid. De altfel, o întrunire a reprezentanților „stîngii" a precedat discuțiile din cadrul Direcțiunii P.D.C., examinîndu-se cu acest prilej atît situația politică generală, cît și situația internă din partid. Cu această ocazie s-a declarat că se manifestă tendința de a deplasa spre dreapta orientarea politică a P.D.C. și de a izola forțele ce se dovedesc mai sensibile față de cererile de reforme aflate în prezent la ordinea zilei în Italia. Documentul final, adoptat în unanimitate de Direcțiunea P.D.C., dar cu menținerea punctului de vedere al „stîngii" democrat-creștine, „recunoaște ca juste cerințele de clarificare ce au determinat demisia guvernului"

Cît privește pe socialiști, în documentul aprobat de Direcțiunea P.S.I. se declară că „hotărîrea de a se declanșa o criză de guvern — nu numai în afara cadrului Parlamentului, ci și a partidelor — constituie o încercare de gravă cotitură politică".

● **Prima zi a consultărilor președintelui Republicii Italiene, Giuseppe Saragat, în vederea reglementării crizei de guvern, s-a încheiat fără a aduce elemente noi, de natură să modifice pozițiile deja cunoscute ale diferitelor partide politice. Începînd de miercuri dimineața, șeful statului a primit la Palatul Quirinale pe fostul președinte al Italiei, Giovanni Gronchi, pe Alessandro Pertini, președintele Camerei deputaților, Amintore Fanfani, președintele Senatului, Umberto Terracini, fost președinte al Adunării constituante, pe foștii prim-miniștri și președinți ai celor două camere ale Parlamentului.**

Atacuri ale patrioților sud-vietnamezi

În cursul nopții de marți spre miercuri, forțele patriotice din Vietnamul de sud au declanșat opt bombardamente cu rachete și mortiere asupra unor poziții fortificate deținute de trupele S.U.A. și ale administrației saigoneze. Totodată, în ultimele 24 de ore au fost semnalate lupte între grupuri de patrioți și unități militare americano-saigoneze la 43 kilometri de fosta capitală imperială, Hue, precum și în Delta Mekongului.

Pe de altă parte, corespondentul agenției Reuter informează că marți noaptea bombardierele americane de tip „B-52" au efectuat șase raiduri în zona septentrională a Vietnamului de sud și în regiunea Platourilor Centrale.

TINERI BRIGADIERI ROMÂNI ÎN CUBA

Imagine obișnuită la centrala „Jose Marti" : tineri români și cubanezi discutînd despre probleme ale muncii

Încă din luna martie brigada de tineri tehnicieni „23 August — România" a lucrat alături de muncitorii cubanezi la fabrica de zahăr „José Marti" din San Cristobal, una din cele mai importante fabrici din provincia Pinar del Rio. Augusto Quintana Gonzalez, director adjunct al fabricii, a subliniat că „munca desfășurată de membrii brigăzii s-a caracterizat prin seriozitate, entuziasm și spirit de inițiativă... Dorința brigadierilor români de a fi întotdeauna acolo unde e mai multă nevoie de ei, operativitatea cu care rezolvă problemele tehnice, i-au impus în ochii muncitorilor cubanezi ca un exemplu de simț de răspundere și înaltă calificare".

Prezența tinerilor români la Zafra din acest an a contribuit la consolidarea legăturilor de prietenie dintre tineretul celor două țări, dintre popoarele României și Cubei.

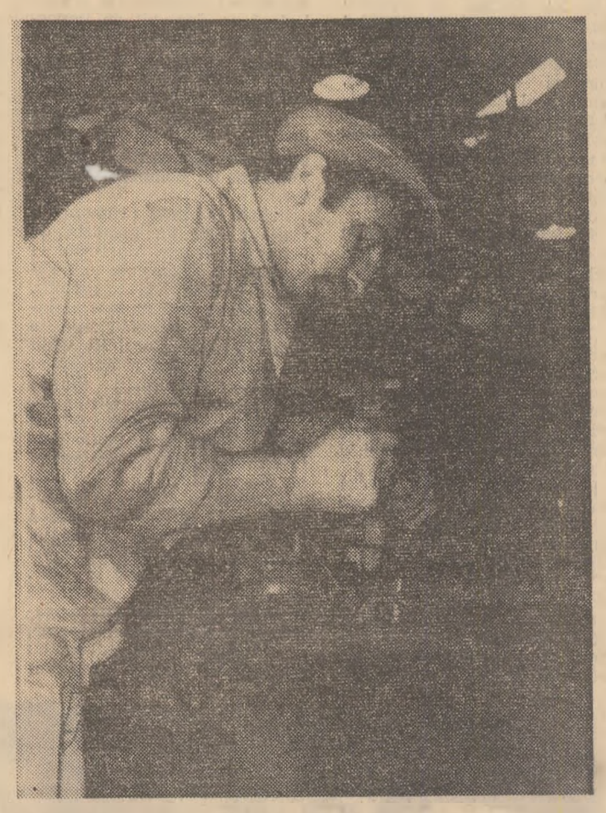

Tinerii români și-au cîștigat un binemeritat prestigiu datorită seriozității în muncă

Două drapele înfrățite pe locomotivă : românesc și cubanez. Este una din locomotivele a căror revizie generală a fost efectuată de tinerii tehnicieni români

Vizita delegației U.T.C. în Italia

Continuîndu-și vizita în Italia, delegația C.C. al U.T.C., condusă de tovarășul Traian Stefănescu, secretar al C.C. al U.T.C., a vizitat Florența, Empoli, Siena, Colle Valdelse și a purtat discuții cu conducerile locale ale Partidului Comunist Italian și ale Federației Tineretului Comunist Italian.

Marți seara, delegația C.C. al U.T.C. s-a întîlnit cu membrii secretariatului C. C. al Federației Tineretului Comunist Italian. În cadrul convorbirii, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, s-a efectuat un schimb reciproc de informații asupra activității celor două organizații și s-au discutat probleme privind relațiile de colaborare între U.T.C. și F.T.C.I.

● LA ULAN BATOR a fost dată publicității Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol cu privire la pregătirile în vederea aniversării, la 11 iulie 1971, a 50 de ani de la victoria Revoluției populare.

PRIN TELEX PENTRU „SCÎNTEIA TINERETULUI"

La deschiderea Adunării Mondiale a Tineretului

Astăzi încep la palatul Organizației Națiunilor Unite din New York, lucrările, Adunării Mondiale a Tineretului, organizată în cadrul manifestărilor consacrate împlinirii a 25 de ani de la semnarea Cartei Națiunilor Unite. Sub deviza pace, progres și cooperare internațională, adunarea își propune să ofere posibilitatea unui schimb larg de idei și să stimuleze acțiunile tineretului în spiritul păcii, respectului reciproc, înțelegerii și apropierii între popoare, să favorizeze o mai bună cunoaștere între reprezentanții organizațiilor participante, stringerea legăturilor între forțele tinerei generații, să contribuie la promovarea înțelegerii și cooperării internaționale.

La adunare participă circa 750 de reprezentanți ai țărilor membre ale Națiunilor Unite, ai unor țări care nu fac parte din O.N.U., ai mișcărilor de eliberare națională, organizațiilor internaționale de tineret și studenți. La lucrările adunării participă delegația română condusă de Vasile Nicolcioiu, secretar al C.C. al U.T.C.

Această largă reuniune organizată sub egida O.N.U., constituie o recunoaștere, venită din partea unei organizații internaționale, interguvernamentale, de cea mai mare autoritate a importanței forțe sociale și politice contemporane pe care o reprezintă tînăra generație, a responsabilității care îi revine în a acționa, alături de popoare, pentru respectarea principiilor fundamentale înscrise în Carta O.N.U.

În ciuda faptului că la această adunare participă delegați reprezentînd numeroase organizații de cele mai diverse orientări și tendințe politice, filozofice sau religioase, se remarcă cu regret faptul că nu s-au creat condiții pentru participarea reprezentanților unor organizații și mișcări de tineret revoluționare, democratice și progresiste care au un rol activ în lupta împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru libertate, pace și progres social. În același timp, apare cu totul nejustificată

DE LA TRIMISUL NOSTRU DOINA TOPOR

procedura folosită pentru invitarea reprezentanților tineretului chinez, prin ignorarea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la Națiunile Unite, al cărui loc în organizație este ocupat în mod ilegal, de trimiși ai lui Cian Kai Și.

Participanții la lucrările adunării vor dezbate în cadrul unor comisii teme ca : pacea mondială, dezvoltarea și cooperarea, educația, omul și mediul înconjurător și își vor expune părerile asupra problemelor majore ale vieții internaționale.

Dezbaterile asupra acestor probleme vor pune în evidență rolul mișcării de tineret în viața internațională, coordonatele unei participări active a tineretului la viața politică și socială, la lupta popoarelor pentru libertate, democrație, pace și progres. Fără îndoială, această adunare apare ca o manifestare concretă a eforturilor depuse în cadrul Națiunilor Unite pentru traducerea în viață a principiilor Declarației privind promovarea în rîndul tineretului a idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare, inițiată de România și adoptată în unanimitate în 1965 de Adunarea Generală a O.N.U., precum și a rezoluției celei de a XX-a sesiuni a Comisiei de dezvoltare socială a O.N.U., inițiată, de asemenea, de România, privind rolul tineretului în cadrul dezvoltării naționale.

Un important eveniment care coincide cu cea de a 25-a aniversare a O.N.U., este proclamarea anului 1970 ca an internațional al educației, pentru utilizarea tuturor posibilităților în scopul adaptării conținutului și structurii educației la planurile naționale de dezvoltare socială, economică și spirituală — obiective în înfăptuirea cărora un rol important revine tinerei generații.

Delegații la adunare nutresc speranța că discuțiile ce se vor purta atît în sesiunile plenare, cît și în comisii, vor oferi un cadru propice pentru exprimarea diferitelor puncte de vedere și realizarea unui dialog activ asupra problemelor de majoră importanță, care preocupă generația tînără, înfăptuirea idealurilor sale de libertate, pace, justiție și progres social.

New York, 8 iulie 1970

Recomandări adoptate de Conferința internațională a educației

Contribuția adusă de delegația română

Participanții la cea de-a 32-a sesiune a Conferinței Internaționale a Educației au adoptat un proiect de recomandări cu privire la eficacitatea și îmbunătățirea sistemelor de educație.

Rezoluția se referă la mijloacele de apropiere a învățămîntului de viață, de exigențele economice și sociale.

Delegația română a adus o contribuție esențială la redactarea documentului. Propunerile sale vizează conținutul învățămîntului, care trebuie să corespundă cu progresele realizate în toate domeniile și să fie legate de activitatea practică, de tehnologie. Alte propuneri românești adoptate se referă la îmbunătățirea procesului de formare și reciclare a cadrelor didactice ; dezvoltarea și instituționalizarea serviciilor de orientare școlară și profesională, astfel încît să se asigure o largă informare a copilului, familiei și publicului asupra sistemului educativ ; extinderea și ameliorarea rețelelor școlare ; informarea permanentă a părinților asupra importanței frecvenței școlare ; asigurarea înscrierii în școli a tuturor copiilor, pentru a se preveni abandonarea previzibilă și voluntară a cursurilor școlare ; studierea posibilității și oportunității introducerii în școlile de învățămînt general a cursurilor profesionale etc. Alte două recomandări ale delegației române — incluse în documentul adoptat — se referă la extinderea gratuității învățămîntului.

UN PERONIST ÎN GUVERNUL ARGENTINIAN

● **UN COMUNICAT oficial anunță numirea în funcția de ministru al muncii a lui Juan Luco, fost deputat peronist. De la răsturnarea regimului președintelui Peron, în 1955, Luco este primul peronist căruia i se încredințează un portofoliu important în cabinetul argentinian.**

pe scurt

● **ÎN CADRUL unei întîlniri cu reprezentanți ai agențiilor de presă, radioului și televiziunii austriece, ai ziarelor și ai altor publicații, Porfir Negrea, vicepreședinte al Oficiului Național de Turism, a vorbit despre dezvoltarea turismului în România, informînd despre măsurile luate de O.N.T. pentru crearea unor condiții optime tuturor celor care vor să ne viziteze țara. La întîlnire a luat parte ambasadorul României la Viena, Dumitru Aninoiu.**

● **O EXPLOZIE s-a produs marți în localul consulatului Republicii Haiti din New York. Încărcătura explozivă a provocat rănirea a trei persoane. Poliția new-yorkeză a deschis o anchetă.**

Condamnări la Atena

● LA 8 IULIE Curtea Marțială din Atena a pronunțat sentința în procesul intentat unui grup de 11 membri ai Partidului Comunist din Grecia. Nikolaos Kaludis, Zinon Zorzovilis, și Ioannis Iannaris au fost condamnați la închisoare pe viață.

În cadrul aceluiași proces, alți 7 membri ai Partidului Comunist din Grecia au fost condamnați la închisoare pe termene variind între 2 ani și 20 de ani și șase luni.

TURNUL DIN PISA S-A ÎNCLINAT CU ÎNCĂ UN MILIMETRU

Celebrul turn din Pisa s-a înclinat de la începutul anului cu încă un milimetru, dar după cîte se pare această tendință va fi oprită. Informația a fost comunicată de un grup de experți, care au procedat la măsurătorile anuale ale înclinației turnului. Anul viitor, la Pisa urmează să înceapă lucrări pentru oprirea înclinației permanente a acestui turn celebru, vechi de 860 de ani și care are o înălțime de 55 metri. De-a lungul secolelor, turnul din Pisa a atins o înclinație de 5,25 m față de verticală. Experții consideră că, dacă nu vor fi luate măsuri speciale, această construcție nu va putea rezista mai mult de 150 de ani.

● LA PRAGA au început miercuri ședințele plenare ale celor două camere ale Adunării Federale a R.S. Cehoslovace.

După cum anunță agenția C.T.K. cu acest prilej s-a retras calitatea de deputat mai multor persoane, printre care Alexander Dubcek și Oldrich Cernik.

● MINISTRUL afacerilor externe al Iranului, Ardehir Zahedi, care face o vizită oficială în Kuweit, a avut marți o întrevedere cu omologul său kuweitian, șeicul Sabah al-Ahmed. După convorbiri, ministrul afacerilor externe al Kuweitului a declarat că au fost examinate probleme privitoare la întărirea relațiilor dintre cele două țări și la situația din Regiunea Golfului Persic.

Căsătoria și... concurența

„Mariajul frigului", „Căsătoria frigiderelor". Sub asemenea titluri presa italiană anunța recent nunta dintre Gianfranco Zoppas și Antonia Zanussi, doi din moștenitorii unora din cele mai importante firme italiene din sectorul electro-menajului. Faptul ar fi putut trece, poate, neobservat dacă, cu cîtva timp în urmă, aceeași presă nu ar fi consemnat o căsătorie de afaceri în același domeniu : între al doilea producător național Ignis și renumita firmă Philips.

Acești ultimi asociați, Ignis și Philips, care și-au lansat noile afaceri sub titulatura „Industrie Reunite Eurodomestici", încearcă să frîneze „concurența", în așteptarea unei creșteri substanțiale a vînzărilor. Întrebat dacă Ignis nu apreciază drept periculoasă o asociere cu puternicul grup Philips, președintele firmei, Borghi, a declarat că pentru a-și asigura, la un nivel superior desfacerile și în următorul deceniu, firma sa este nevoită fie să accepte concentrarea producției cu alte companii italiene, fie să treacă la un acord cu o firmă străină de importanță mondială. Și a ales a doua variantă — deoarece cel cu care ne-am „căsătorit" nu era un concurent ci „cel mai bun client care ne cumpăra anual 700 000 de frigidere". Desigur, adevăratele motive care au determinat pe Ignis să se asocieze cu Philips vor rămîne un mister, căci altfel cum s-ar putea explica faptul că inițial „contractul de căsătorie" număra în prima versiune 20 de pagini, ca ulterior, cu anexe, să cuprindă, potrivit ziarului. LE FIGARO circa... 2 000. Pătrunderea capitalului american prin intermediul firmei Philips, ale cărei filiale au cuprins numeroase țări ale Europei occidentale, a constituit, fără îndoială, un semnal de alarmă pentru celelalte firme italiene, care și-au cîștigat după 1945 un renume internațional în domeniul frigiderelor, mașinilor de spălat, bucătăriilor electrice etc.

Asocierea Ignis-Philips, poate avea urmări negative asupra întregii industrii electrocasnice italiene, cu atît mai mult cu cît rețeaua Ignis cuprinde în prezent 150 000 de salariați, avînd o cifră de afaceri de 150 miliarde de lire, în 1969. Alte cîteva firme italiene, cum sînt Indesit, Candy, Domowatt, fuseseră deja absorbite, într-un mod sau altul, de puternice firme de peste ocean (International Telephone and Telegraph, White Consolidated Inc., Singer).

Ziarul citat remarca cu interes căsătoria lui Zoppas (cifră de afaceri 80 de miliarde de lire) cu Zanussi (cifră de afaceri peste 250 miliarde lire) ca o replică și, totodată, un prim început de centralizare a producției electrocasnice italiene, în fața ofensivei firmelor americane, care le amenință pozițiile cîștigate nu numai în perimetrul „Pieței comune", dar chiar în propria țară.

I. T.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții

Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"